

emineo: enarro: eruo: eripio: eueho: eycio: quod cōponit ab e. z iacio cōuerfa. a. in. i. vñ d3 scribi p duo. y. Reliquis vō psonatib' sequētib' ex pōit nō. e. s. c. vt excubo. f. vt efficio: effudo: effero: i. qb' z silib'. x. in. f. cōmutat euphonicā cā. h. vt horreo: exhorreo: exhibeo. p. vt expello. q. vt exgro. t. vt extēdo. Localib' quoq; sequētib' tā i appōne q̄ in cōpōne ex pōnit: vt exaro: exegi: exigo: exolet: exulcero: exequatur: exaudio. Si vō sequēte. x. abycif. s. vt exequor ab ex z sequor. **S** q̄rif de hoc q̄ dicit **P**uis. q̄ in. x. nulla syllaba terminat i media dictioe: nisi i cōpositis a pōne ex. q̄ i tegra manere pōt sequēte. c. zē. **I**uuenif. n. inistāria in dextera: dextro: sus: sexceti: sexdecim: text: sexaginta: z silibus. **A**d hoc dico q̄ **P**uis. hic obscure locut' ē. vñ p̄dicta vba eius a diuersis diuersimode exponunt. **Q**uidā. n. dicūt q̄ itelligunt de cōpositis z nō simplicib': z sic nō ē obiectio d' text: q̄ simplex ē. q̄ aut desinat in. x. in media dictioe: testat **P**uis. dicit in. xi. lib. **A**ntecedēte vñ iuenio in tus: vt a text' text'. sic q̄ itelligit de cōpositis: s3 qdā coartat hāc regulā ad cōposita ab aliq̄ pōne: z sic nō esset obiectio de sexdecim: q̄ nō est cōpositū a pōne: s3 a noie: z tūc est sensus. **N**ulla syllaba in iūctura cōpōnis d̄finit in. x. in aliq̄ cōpositis a pōne: nisi in cōpositis ab ista pōne ex. q̄ intergra manere pōt sequēte. c. zē. **Q**uidā vero dicūt q̄ gnāliter itelligēdū ē qd dicit **P**uis. **N**ā nulla syllaba in iūctura cōpōnis desinat in. x. nisi in cōpositis ab ex. **S**i ḡ obycia tur de dextro: sus: dico q̄. x. nō est ibi in iūctura cōpositio: nis: siue in media dictioe: seu in fine p̄mi cōponētis: imo ē ibi. r. **L**ōponit. n. a dextera z versus. **E**t scias q̄ tūc dicit x. poni in iūctura cōpōnis q̄ ē finis p̄mi cōponētis: z nihil addit iter cōponētia. **S**3 tūc opponit de. x. sexceti: quia hic. x. ē in iūctura cōpōnis. **L**ōponit. n. a sex z cētū. **A**d hoc dicit qdā q̄ fecētū p. s. d3 scribit: q̄. x. mutat i. s. **A**ly dicūt q̄. x. abycif: z sic fecētū: z sedecim scribunt sine. s. z. x. z hoc magis mihi placet. **S**exaginta enī cōponit a sex z gentos: qd ē decē. vñ nō ē ibi. x. in iūctura cōpōnis: q̄. a. apponit z addit inter cōponētia. vñ nihil phibet qn scribat p. x. **A**ly qui sūt q̄ itelligūt p̄dictā regulā in simplicibus z cōpositis. vñ sic exponūt vba **P**uis. **I**n. x. nulla syllaba terminatur in media dictioe. nisi sequēte. c. vel. p. vel. q. vel. t. z hoc appareret i cōpositis a pōne ex. q̄ integra manere pōt in his vbis: expello: excurro: exgro: extēdo. **P**redicta regula sic itellecta ē plana: z v̄sificat tā i simplicib' q̄ i cōpositis gnāliter.

V. vocalis est: z iō pōt terminare syllabā: z incipere quacūq; cōsonante sequente vel p̄cedente: sicut omnes vocales faciunt.

I. in peregrinis dictionib' semp in p̄ncipio inuenit syllabe. **E**t si antecedat alia syllaba necesse est eas vel in vocalē desinere: vt gaza. vel in. n. vt melā: otos. vel in. r. vt ariobarzanes. **S**3 opponit de achaz vbi. z. non in p̄ncipio: sed in fine syllabe est. **P**ōt r̄ideri q̄ nomē hebreū est. **P**uis. aut de latinis v̄ grecis dictionib' itelligit. **E**t scias q̄ pegrinū hic pprie appellat grecū. **A**liqñ aut sub pegr̄io cōprehēdit greca dicitio z barbara. aliqñ ois dicitio q̄ nō est in ppria lingua.

De quatuor accidentibus syllabe.

Diximus de litteris terminatib' syllabā: nunc de accidentib' syllabe dicam. **S**cias ḡ q̄ vnicūq; syllabe accidit tenor: spūs: tps: numerus lfarum. **T**enor: acutus vel grauis vel circūflexus. in dictioe tenor siue accētus certus absq; ea dictione icert': nō pōt tñ sine eo eē. **S**ifr spūs asper vel lenis. **T**ps vñū vel duo: vel etiā vt quibusdā placet vñū z semis: vel duo z semis: vel tria. vñū: vt si vocalis est breuis p se: vt eo: vel etiā in vno cōsonans simplex sequat: vt caput. vñū z semis in cōib': vt la: ebryme. **E**t sciedū q̄ nō solū ante. l. vel. r. s3 etiā ante. m. vt supra docuimus: z n. posite mute faciūt cōes. **S** m.

ante. n. posita faciūt quidē cōes syllabas. **I**llud quoq; nō ē p̄mittēdū q̄ trib' psonatibus sequētib' pōt fieri cōis syllaba qñ i p̄ncipio syllabe sequētis post vocalē correptā s. z muta: z post eā ligda sequit. **Q**uipe cū. s. i metro subtrahi moze soleat veterū: vt **D**ora. sermonū. li. i. **L**iquim' infani ridētes p̄mia scribe. **I**n longis nā vel positione duo sunt tpa: vt dos: ars. **D**uo z semis: qñ post vocalē nāliter lō gaz vna sequit psonās: vt sol. **T**ria qñ post vocalē nāliter longā due psonātes sequunt: v̄ vna duplex: vt mons: rex. **I**n metro necesse est vñāquāq; syllabaz vel vnius vel vñū accipi tēpoz. **N**umerus. s. litterarū accidit syllabe: qz vt supra diximus nō minus q̄ vnius: nec plus q̄ sex litterarū apud latinos potest inueniri syllaba.

Prima pars huius operis de orthographia explicat. **S**cōda pars de accētū: siue secūdus liber incipit.

Xpleta iam per gratiā dei p̄ma parte hui' op̄is: q̄ ē orthographia: nūc de scōda pte. s. de accētū videam. **D**e accētū aut h' mō dicem'. p̄ ostēdem' qd sit accētus: z quot sunt. z: ponem' regulas generalis accētus: z qōnes circa eas. z: mani festabim' q̄ z quot loca obtineat accētus: z q̄re. **Q**uarto at ponem' q̄sdā regulas gnāles valētes ad accētū cuiuslibet syllabe. **Q**uinto subiūgem' regulas spāles de accētū p̄me syllabe z medie syl. z sumat h' largo mō accētus ēt ad tps. 6' dicem' de accētū p̄tū ideclinabiliuz. 7' de sex ipedimētis accēt': z de dubijs circa ea. **D**e accētū gnāli.

Accentus est regularis modulatio vocis scā in significatiua p̄nūciatiōe p̄ncipalr adiacens vni syllabe. regularis d̄r ad d̄riaz metrice modulatio nis: z mellite: q̄ accētū nō pficit regularē. **A**d iacet at accētus p̄ncipalr vni syllabe: q̄uis fm ipz total dicitio iudicē. **E**t d̄r accēt' ab accinēdo. i. ad significādū aliquid canēdo: qñ accēt' ad hoc iuet' est: vt significatio dicitōis meli' distinguat. **T**res aut sūt accēt'. s. acut': grauis z circūflex'. **A**cut' fit per eleuationez vocis. vt in p̄ma syllaba h' nois d̄is. **G**rauis fit p̄ inclinationē vocis: vt pz i media z vltima syllabis h' nois d̄is. **C**ircūflex' aut fit p̄ prim p̄ eleuationē p̄rim p̄ inclinationē vocis: vt pz in penul. h' ifinitiuū amare. vñ dicit **P**uis. in li. de accētū. **A**ccēt' acut' iō iuent' est: qz acuit siue eleuat syllabā: grauis vō eo q̄ dep̄mat atq; d̄ponat. **C**ircūflex' iō qz dep̄mat z acuat. **E**t nō q̄ qdā d̄nt circūflexū nihil eē in tpe n̄fo: ponētes illū sub acuto: s3 errāt penit' z nām z artē loquētes: qz iter acutū z grauē opz mediū iueniri. **D**uo vō sūt p̄ncipales accēt'. s. acut' z circūflexus: grauis. n. est scōbari'. **I**n nulla ḡ dicitioe p̄nt eē sil' acut' z circūflex': nec duo acuti: nec duo circūflexi. **D**abitō ḡ accētū alie' dicitōis acuto vel circūflexo: reliq̄ syllabe eiusdē dicitōis grauant'. **E**t h' ob̄sua' i simplici dicitioe: vt roman'. z in p̄positis: vt malesan'. vno. n. accentu regit' p̄ncipali. **N**otā' ē ḡ q̄ nulla syllaba breuis circūflexit'. **E**tē ois dicitio monosyllaba nāl'r breuis acuit: vt gs dux: nāl'r lōga circūflexit': vt sol: z pax. **E**tē in bisyllabis si p̄ fuerit lōga nāl'r: z vlt. breuis: p̄ma circūflexit': z vlt. grauat' vt ham': z vrbe. **I**n oibus alijs bisyllabis acuit' p̄ma. z vlt. grauat': siue ambe sint lōge: vt estas: siue breues: vt mare: siue p̄ma breuis z vlt. lōga: vt amāt: siue sit p̄ma breuis nāl'r: s3 lōga positioe: vt frāgo: parco: arceo: fontes: nact': ces: fi: gessi. **I**n polysyllabis. i. in trisyllabis: z sic deinceps. si penul. breuiet': an̄ penul. acuit': vt d̄is z mia. **R**eliq̄ grauat'. **S**i vō penul. sit lōga nāl'r: s3 vlt. breuiet': penul. circūflexit' tur: vt amare. **I**n reliqs aut polysyllabis penl. acuit': z reliq̄ grauant' siue penul. z vlti. pducant': vt amarēt. siue penul. sit breuis nāl'iter: sed lōga positioe: vltima ex̄tē longa seu breui: vt p̄fringit: vel p̄fringit' p̄fringunt.

Vertical text in the left margin, likely a library or archival stamp, partially cut off.

Ad maiorem intelligentiā predictarū regularū a p̄ris. traditarū: hic aliqua dubi- tabilia moueam. **Q**uero igit̄ p̄ qd̄ sit tps̄ p̄ductū: 7 qd̄ correptū. **A**d hoc dico q̄ tps̄ correptū d̄r hoc in quo ḡnāf̄ vox vel syllaba aliq̄: ita q̄ nō possit ḡnari in miōri: ad hoc q̄ saluet̄ spēs illius littere vel syllabe. **T**ps̄ v̄o p̄ductū d̄r ipsi tps̄ correpti geminatio. **E**t si obycias: oē 2tinuū ē diuisibile ī infinitū: 7 tps̄ ē h̄s̄. igit̄ poterit in infinitū diuidi. **S**i co q̄ tps̄ f̄z se 7 p̄ nās̄ ppriā ē diuisibile in infinitū: sed in cōparatiōe ad formā vocis platā in spē nō ē diuisibile in infinitū. **S**ōt. n. aliqd̄ in se ē diuisibile in infinitū: in cōpatione tñ ad formā rei simplr̄: vel ad formā rei relatā ad motū n̄ est diuisibile in infinitū. verbi gr̄a. **L**aro fm̄ suā q̄s̄titate: fm̄ quā quāta diuisibilis ē in infinitū. si tñ diuidat̄ actu 2tingit deuenire ad quātitatē: quā non ē vltra diuidere ad hoc q̄ m̄eat spēs carnis. **S**ilr̄ 7 ignis diuisibilis ē f̄z quātitatē ī infinitū. si tñ diuidat̄ actu aliq̄ ē diuisibilis rōne sp̄ei. **C**ōtingit. n. p̄ diuisione venire ad minimū ignē: q̄ tñ h̄at formā ignis: nō tñ p̄t̄ vlt̄eri diuidi p̄ spēs: ita q̄ maneat motus sursus: 7 ita quo ad formā relatā ad motū ē aliq̄ ignis idiuisibilis: q̄ tñ de se est diuisibilis in infinitū. **S**ilr̄ aut̄ ē 7 ī successiuis: sicut in voce 7 in tpe cōmēsurate ipsaz̄. nā q̄uis tps̄ fm̄ se in infinitū sit diuisibile: tñ cōparādo ipsaz̄ ad voces quā mēsurat: manifestū est q̄ 2tingit vocē ḡnari in alio quo tpe tā paruo q̄ si ḡnaret̄ in miōri non saluaret̄ in co spēs vocis: 7 tale tps̄ dicit̄ hic correptū. 7 huius geminatio 2stituit tps̄ p̄ductū: q̄uis de se sit diuisibile in infinitū: quia sic nō sumit tps̄ p̄ductū. s̄z p̄ geminato tpe correpto sicut dictū est. s̄z q̄ est idiuisibile nō in se: sed in cōparatiōe ad vocē siue ad ipsaz̄ formā vocis. sic aut̄ nō est idiuisibile in infinitū. **I**tē q̄rit̄ euz̄ tāta videat̄ eē mora in graui accentu quāta in acuto f̄z eleuationē: qz̄ magis ponit̄ acut̄ eē accētus p̄ncipalis q̄z̄ grauis: q̄re q̄ ponunt̄ aly accētus a graui eē p̄ncipales: 7 grauis nō. **A**d hoc r̄ideo q̄ accentus p̄ncipalis fit p̄pter sonozitatē. sonozitas aut̄ magis habet̄ p̄ eleuationē q̄z̄ p̄ de p̄ssionē. 7 p̄pterea accēt̄ qui 2st̄ stunt in eleuatiōe magis 2stitunt̄ p̄ncipales q̄z̄ ille q̄ cōst̄ sit in de p̄ssionē. sed acutus 7 circūflexus magis 2st̄ sit ī eleuatiōe: 7 grauis magis in de p̄ssionē: 7 p̄pterea ponunt̄ acutus 7 circūflexus esse p̄ncipales: 7 grauis nō. q̄ aut̄ sonozitas magis habet̄ p̄ eleuationē q̄z̄ p̄ de p̄ssionē sic ostēditur. **M**ora maior maiorē causat̄ sonozitatē: sed maior ē mora ī eleuatione q̄z̄ in de p̄ssionē. q̄ maior sonozitas. **E**t q̄ maior sit mora in eleuatiōe q̄z̄ in de p̄ssionē sic ostēdit̄. **E**leuatio nō fit nisi p̄ motū instrumētōz̄ sursus. **D**e p̄ssio v̄o p̄ motū eorū dē deorsus. **S**z̄ ipsa istra quā sint grauia nāl̄r mouentur deorsus: nō aut̄ sursus nisi p̄ violētā: 7 iō facilī mouent̄ ad de p̄ssionē q̄z̄ ad eleuationē: 7 iō minor sit mora in de p̄ssionē q̄z̄ in eleuatiōe: q̄re quū in accētū graui fiat de p̄ssio: in aly autē eleuatio minor sit mora in ipso q̄z̄ in aly: 7 ita minor sonozitas. **S**i aut̄ dicas q̄ circūflexus 2st̄ sit tā ī eleuatiōe q̄z̄ in de p̄ssionē: 7 ita q̄tenus erit accētus p̄ncipalis eate nus erit 7 nō p̄ncipalis: iā p̄z̄ solutio. maior. n. mora fit ī eleuatiōe q̄z̄ in de p̄ssionē: 7 iō maior sonozitas fit 7 magis cōst̄ sit 7 p̄ncipalis in eleuatiōe q̄z̄ in de p̄ssionē. **E**t iō rōne eleuatiōis dicit̄ p̄ncipalis: 7 rōne de p̄ssionis secūdari. **I**tē querit̄ q̄re tñ v̄n̄ accētus p̄ncipalis d̄z̄ eē v̄n̄ dictionis. **S**olutio. **A**ccēt̄ p̄ncipalis est ad cōtinuādū partes dictionis sic q̄ fiat tanq̄ v̄nū māle respectu significatiōis re presentande. **D**oc aut̄ maxime fit p̄ aliqd̄ v̄nū 2tinuās̄: q̄ re necesse est eē in dictione v̄nicū accētū p̄ncipalē cōtinuantem eius partes ad quē relique syllabe dictionis inclinant̄: quēadmodū oēs partes corpis ad v̄nā cōz̄ p̄fectionē p̄ncipales inclinant̄: in q̄tus sunt partes v̄nius. **I**tē querit̄

quare accentus circūflexus non potest fieri nisi in littera vel syllaba naturaliter lōga. acutus vero in breui p̄t̄ fieri. **A**d hoc dicēdū est: qz̄ circūflexus accēt̄ cōst̄ sit in eleuatiōe 7 de p̄ssionē. **A**d hoc aut̄ q̄ eleuatio 7 ipsa de p̄ssio sint supra idēz̄: atq̄ supra eandē litterā exigit̄ duplex tempus: qz̄ vtrūq̄ in v̄no tpe nisi fuerit p̄ductū fieri nō potest simul. v̄n̄ necesse est q̄ illa vocalis que accipit̄ d̄z̄ circūflexus accētū habeat tps̄ p̄ductū. v̄n̄ nō p̄t̄ fieri accēt̄ circūflexus nisi in littera nāl̄r lōga. **A**cut̄ aut̄ accētus 2st̄ sit in sola eleuatione: quā in v̄nico tpe supra v̄nā litterā fieri cōtingit: v̄n̄ quū ois vocalis 7 ois syllaba habeat v̄nū tps̄ ad minus: p̄t̄ ois vocalis 7 ois syllaba sustētare acutū accentum. **E**x hoc p̄z̄ q̄ q̄uis syllaba lōga positioe terminet̄ per cōsonantē: 7 geminatio cōsonantis terminet̄ in de p̄ssionē: sicut accentus circūflexus: tñ ob hoc nō contingit q̄ in syllaba tali fieri habeat talis accentus: quia supra eandē litterā numero: 7 anteq̄ aliqua littera grauetur in voce: oportet fieri eleuationē 7 de p̄ssionē v̄bicunq̄ debet fieri circūflexus accentus. v̄nde subsequens geminatio cōsonantiū facere nō potest q̄ circūflexat̄ illa vocalis si simpliciter fuerit correpta. **I**tē querit̄ de regulis quas dat̄ p̄risca nus de dissyllabis 7 polysyllabis sic. **S**i penultima fuerit p̄ductū. nāl̄r: 7 v̄ltima fuerit correpta: penulti. circūflexit̄. **S**i aut̄ penul. fuerit correpta naturalr̄ 7 v̄ltima p̄ductū. acuetur 7 nō circūflexit̄. **Q**uerit̄ q̄ cā. **V**idef̄ eni q̄ dicat̄ falli: qz̄ circūflexus accēt̄ nō exigit̄ nisi syllabā naturalr̄ p̄ductū. v̄n̄ videf̄ siue v̄ltima p̄ductū. sit: siue correpta: dūm penul. sit lōga naturalr̄ q̄ supra ipsā l̄f̄az̄ possit fieri accēt̄ circūflexus. **I**tē circūflexus accēt̄ d̄terminat̄ syllabaz̄ naturaliter p̄ductū. q̄ p̄ductio 2fert ad hoc q̄ sit circūflexus accēt̄: q̄ v̄ltima exite p̄ductū. magis circūflexit̄ penul. exis p̄ductū. q̄ v̄ltima existēte cor. **A**d hoc d̄z̄ q̄ v̄ltima existēte p̄ductū. nō p̄t̄ penul. circūflexit̄. **E**t hec est cā: qz̄ accēt̄ circūflexus nō patit̄ post se in eadē dictione duas syllabas breues: 7 v̄nā syllaba p̄ductū. eḡpoller duab̄ breuib̄: p̄pterea nō patit̄ post se circūflexus accēt̄ v̄nā p̄ductū. **C**ā aut̄ q̄re nō patit̄ duas syllabas breues post se ē: qz̄ nō patit̄ post suā eleuationē nisi duplicē de p̄ssionē: v̄n̄ cū post eleuationē factā in ipso circūflexo: adhuc fit in eodē de p̄ssio: 7 ita non patit̄ post se duas syllabas breues v̄l v̄nā p̄ductū. q̄ bis eḡpoller. **I**tē cā q̄re nō patit̄ post se nisi duplicē de p̄ssionē est: qz̄ p̄ncipalis accēt̄ cū nō possit eē in fine: artēdit̄ tñ in eleuatiōe ad finē: 7 iō maxime fm̄ q̄ p̄t̄ d̄z̄ eē p̄pinqū fini. s̄z̄ si p̄pinqū fini nō erit: sequitur ip̄z̄ magis q̄ v̄nā de p̄ssio. v̄n̄ post eleuationē p̄ncipalis accēt̄ nō ponit̄ nisi v̄nicā 7 duplex de p̄ssio. v̄nicā: vt̄ q̄n̄ penul. acuit̄. duplex: vt̄ q̄n̄ penul. circūflexit̄: v̄l antepenul. acuit̄. **A**d p̄mū obz̄ dicēdū q̄ circūflexus silr̄ exigit̄ syllabā nāl̄r p̄ductū. nō quocūq̄z̄ mō: sed subsequēte syllaba existēte breui. v̄n̄ nō solū exigit̄ syllabā nāl̄r p̄ductū. s̄z̄ etiā ita q̄ subsequat̄ syllaba breuis. **A**d aliō d̄m q̄ p̄ductio duplici 2fert ad accentū circūflexū: qd̄ aliq̄ sit: aliq̄ nō. **C**onfert eni p̄ductio ad accentū circūflexū: si sit in eadē syllaba cū accētū circūflexo: nō 2fert at̄ si sit extra syllabā. **D**ivbit̄ d̄ hoc qd̄ ē supra suppositū. s̄z̄ tñ duplex de p̄ssio fieri d̄z̄ post p̄ncipalē accētū: 7 q̄ syllaba longa h̄at q̄si duas de p̄ssiones: tūc eni videf̄ q̄ antepenul. nō p̄t̄ acui penul. existēte p̄ductū. tūc eni sequit̄ triplex de p̄ssio p̄ncipalē accētus. **E**t d̄m q̄ eleuatio acuti accētus p̄t̄ post se duplicē de p̄ssionē h̄re dicto mō: s̄z̄ non eleuatio circūflexi. **C**ui cā: qz̄ accēt̄ de sui natura d̄terminat̄ sibi de p̄ssionē. v̄n̄ nō tā attēdit̄ duplex de p̄ssio post acutū q̄z̄ post circūflexus. 7 sic nō tantum facit̄ sonozitatē: nec turpē sonū de p̄ssionis. **I**tē queritur de hoc qd̄ dicit̄ q̄ in trissyllabis q̄n̄ penul. est cor. antepenul. semp̄ acuit̄: 7 seruat̄ accentum p̄ncipalē. **S**ed ex quo antepenul. p̄t̄ eē cor. sicut 7 penul. querit̄ tūc quādo

vt rāq; earū est breuis: q̄re magis accentus p̄ncipalis ca-
dit sup̄ antepenul. q̄ supra penul. **Solutio.** hoc est p̄pter
maiorē tēporū distinctionē: q̄ maior est distinctio tēporū:
vt vtraq; .i. tā penul. q̄ antepenul. exiitēte cor. si anpenul.
acuat q̄ si acuat penul. 7 hoc sic p̄spiciēdū ē. **Hec** dictio
legere cor. in penul. 7 anpenul. si ergo supra penul. fieret
accētus nō determinaret̄ vtz esset breuis vel lōga: q̄ tā
breuis q̄ lōga pōt acui: sed cui sit acutus in anpenul. de-
terminat̄ per prolationem ip̄az penul. breuē esse.

De locis accentus.

Positis regulis ḡnālib⁹ accētus: 7 motis q̄onib⁹
circa eas: videamus quot loca obtineat
accētus p̄ncipalis: 7 q̄re. **Scias** q̄ sicut dicit̄ P̄rif. in li.
de accētū: acut⁹ accēt⁹ apud latinos duo loca obtinet. pe-
nul. 7 anpenul. Apud grecos vō anpenulti. 7 penul. 7 vlti-
mā. **Circūflex⁹** vō penul. t̄m. **Ponit̄** nāq; grauis accētus
cū acuto 7 circūflexo ī eadē dictiōe: s̄z nō in eadē syllaba.
Obseruat̄ nanq; accētus vnus in integris dictionibus:
vt romanus: hispanus. **In cōpositis** vō vnus similiter:
vt malefanus interealoci.

Ad declarationem

pdictorū p̄mo querit̄

q̄re apud nos p̄ncipa-
lis accēt⁹ nō pōt fieri in vltima syllaba p̄rie sic ap̄d gre-
cos: cū nos grecorū imitatores sim⁹. **Solutio.** **In** vltima
syllaba cūmētiōr est dep̄ssio q̄ eleuatio: q̄ ī fine dictio-
nis claudunt̄ labia p̄rie 7 q̄scūt. s̄z ad hoc q̄ claudant̄
in s̄tra oportet q̄ sit mot⁹ deorsus: 7 ita dep̄ssio. s̄z accētus
p̄ncipalis nō fit p̄ dep̄ssionē s̄z p̄ eleuationē: 7 ita ap̄d nos
supra vltimā syllabā nō fit p̄ncipalis accēt⁹. 7 hec est cōsi-
deratio latinoꝝ q̄re in vltima syllaba p̄rie non accidit
p̄ncipalis accēt⁹. **Ratio** aut̄ q̄re ipsi greci sup̄ vltimā syl-
labā potuerūt h̄re p̄ncipalem accētū hec pōt eē: q̄ signa-
tio dictiōis maxime cognoscit̄ p̄ finē: 7 id ad discernēdus
signatiōe dictiōis potuerūt accētū in vltima syllaba
que est finis dictiōis. 7 hec potuit eē eorum cōsideratio.

Itē q̄rit̄ q̄re p̄ncipalis accēt⁹ apud latinos h̄z solū hec
loca. s̄ penul. 7 anpenul. 7 nō plura. **Itē** cū vterq; fiat ī
loco penultimo: q̄rit̄ q̄re nō s̄lt̄ fiat in anpenul. 7 hoc est
q̄re q̄re circūflex⁹ accēt⁹ nō fit in anpenul. loco sic acut⁹:
imo solū fit in loco penul. 7 acut⁹ in vtroq; loco. **Ad** p̄-
mo dico q̄ accēt⁹ p̄ncipalis fit in dictiōe aliquo mō p̄pter di-
scernēdā significationē dictiōis: vñ test̄ dictiōi p̄ relatio-
nē ad suā significationē. s̄z signifiatio p̄ncipalis dictiōis
attēdit̄ penes finē. 7 p̄pterea iuxta finē fm̄ q̄ iā dictum
est fieri debet accēt⁹ p̄ncipalis: q̄ in fine fieri nō pōt: sic
sup̄ius est oñsus: q̄re oz q̄ fit in loco posit⁹ p̄mo fini: sic
in penul. vel in p̄ximo t̄m vno mediātē: sic in anpenul. 7
ita nō pōt p̄ncipalis accētus h̄re plura loca: nec alia ab
istis. **Alia** cā ad idem: q̄ si ponat̄ accētus p̄ncipalis alibi:
sic in loco p̄cedēte anpenul. fieret nimia dep̄ssio: 7 ita ni-
mia infonozitas: vt p̄z in hac dictiōe p̄dixerit. **Si** enīz fie-
ret accētus p̄ncipalis supra p̄mā syllabā: nimia fieret de-
p̄ssio p̄pter tres subsequētes versus finē dictiōis: 7 ita
nimia infonozitas: sic p̄z in experimēto: vel sensibiliter si
p̄ferat̄ dictio illa tali mō. sic ergo necessariū fuit p̄ncipa-
les accētus nō plures esse vel alios situs h̄re. **Et** hoc etiā
p̄z q̄re vterq; p̄ncipalis accētus cadit in penulti. syllaba:
vel in anpenul. q̄ ex iam dictis patet q̄ ad euphoniā fa-
ciēdam post eleuationē p̄ncipalis accētus nō debet fieri
nisi vna dep̄ssio vel due ad plus: s̄z p̄ncipalis accētus
in eo q̄ talis solū cōsistit in eleuatiōe. q̄re cum p̄ncipa-
lis accētus: qui est circūflexus habet in fine sui dep̄ssio-
nē: 7 post eleuationē: nō debet sequi nisi duplex dep̄ssio
ad plus causa p̄dicta: p̄pterea solū in penul. fieri h̄z cir-
cūflexus. **Si** vō fiat in anpenul. ipse circūflexus h̄z post
eleuationē in quo cōsistit accentus p̄ncipalis dep̄ssio.

nem vnaz: 7 ēt sequunt̄ due syllabe grauate: 7 ita duplex
dep̄ssio. **Et** ita post p̄ncipalē accētū sūt tres dep̄ssioes: 7 sic
manifestū est q̄ nimia fieret sic dep̄ssio 7 infonozitas. 7 ita
opz q̄ sit in penul. syllaba. **Acutus** aut̄ accēt⁹ nō h̄z nisi
eleuationē solū. vñ si ponat̄ in penultima syllaba sequit̄
ipsuz dep̄ssio. si aut̄ in penul. duplex. 7 hoc permittit fo-
nozitas 7 euphonia: sed nō sinit triplicē 7 quadruplicem
dep̄ssionē: 7 oportet subsequē eleuationē accētus p̄ncipa-
lis. vñ t̄m in penultima 7 antepenultima syllaba pōt fie-
ri accentus. 7 sic patet solutio ad quesitum.

Regule generales accentus.

Ostenso que

7 quot loca obtineat p̄ncipalis ac-

centus: 7 q̄re. **Ad** sequēter ponēde
sunt q̄dā regule ḡnāles ad cognoscendū accētū cuiusq;
syllabe. **Nota** ergo q̄ vocalis an̄ alterā vocales apud
latinos breuiat̄: vt de⁹ p̄ter fio fiebam: q̄d pdu. i. puram
vbiq; nō h̄z. r. cum oib⁹ suis cōpositis q̄n significat pas-
sionē. **Nā** si. r. sequit̄ ad e. breuiat̄. i. an. e. vt fierem fieri:
7 p̄ter genitinos 7 datiuos ante declinationis habētes
tres vocales cōtinuas. in quibus e. ante. i. producit̄: vt
dici: 7 p̄ter genitiuos habentes i. vocalem ante us: q̄ com-
munis est in versu: sed in p̄sa p̄ducit̄: vt vnus. s̄z t̄m alte-
rius breuis est: lōga alius. **Apud** grecos vō sepi⁹ p̄duci-
tur: vt aer: medea. 7 hinc est q̄ s̄z quosdā noīa notha pos-
sunt ī penultima corripī 7 p̄duci fm̄ patrie cōsuetudinē: 7
volūtātē legētis. **Un̄** dicit̄ **Dug.** in fagin. **In** hoc noīe sce-
nophagia licet 7 corri. 7 pdu. penul. fm̄ voluntatē legen-
tis. est enī nomē nothū: q̄ ergo a greco descendit: pōt pe-
nultima p̄duci. apud grecos in multis vocalis ante voca-
lem p̄ducit̄: sed q̄ ad formā latinītatis reductū est: pōt 7
corripī in legēdo. **Apud** latinos. n. vocalis ante vocalē nō
p̄ducit̄ nisi in paucis. **De** noībus imitatib⁹ greca: vt
lōbardia: regre in ipedimēto vsus. **Inde** etiā ē q̄ vocalis
ante vocalē in eodē noīe 7 in eadē signifiatioe inuenitur
q̄nq; corripī 7 p̄duci. **Un̄** dicit̄ magister 7 bñ. **P̄**imis syl-
labis p̄prioꝝ noīuz idifferēter possum⁹ vti: vt **Jacobus:**
nisi sit ibi vocalis ante vocalē: vel positio: vel diphthogus:
vel cō celebrē vsuz auctoz: vt cesar: q̄ semp auctozes p̄ri-
mā p̄ducit̄. **Discrepāt** t̄m aliqui auctozes habito respectu
ad diuersa. **Nā** ozion p̄ducit̄ p̄maz fm̄ **Quidiū.** **Obstite**
ozion latona niretib⁹ altris. **Atq;** fm̄ **Virg.** corri. **Orphe⁹**
in syluis iter delphinas ozion. **Hoc** sepe cōtingit p̄pter di-
uerfas signifiatioes: vt hic. **Nā** **Quidiū** accipit ozion p̄
quadā stella. sed **Virg.** pro quadā citharedo. **Quāq;** autes
in eadē signifiatioe inuenit̄ cor. 7 pdu. vt p̄z in hoc noīe
diana. **Nā** cor. ab **Quidio.** **Quid** inuat incincte studia ex-
ercere diane. **Sz** a **Virgilio** pdu. ibi. **Exercet** diana cho-
ros quā mille secute. **Hoc** at̄ cōtingit habito respectu nūc
ad linguā grecā: nūc ad latinā. **Et** hoc p̄z q̄ framea: rum-
phea diuerso respectu possunt cor. 7 pdu. in penul. vsus
t̄m h̄z q̄ penul. cor. maxime in p̄sa. **Itēz** scias q̄ p̄ria
noīa locoz possunt eē indria: vt pictauis. **Un̄** q̄dā ait. **Eri**
ge pictauis libera facta caput. **Sz** alter corri. dicens. **Pi-**
ctanis termis subigit sua rura nec vltra. **Dicim⁹** ḡ ī ta-
libus magis vsuz sequēdū esse. ita etiā cōtingit in hoc no-
mine heliodorus: q̄ videt̄ penultiā p̄ducta. **Un̄** **Doza.**
Hospitio modico rector comes heliodor⁹. **Inuenit̄** 7 cor.
penul. **Un̄** pantheon: **Corpus** heliodori fodiūt abeuntq;
latēter. **Sz** fm̄ doctoz vsuz cor. sicut 7 theodorus: s̄z iue-
niat̄ penul. pdu. **Un̄** **Iuvena.** **Lauroz** pueros artez do-
cens theodorus. **Inuenit̄** etiā theodolus p̄ l. scriptuz no-
men cuiusdā libri a theos 7 dolos. **Simile** enīz accidit in
hoc noīe monas monadis: q̄ in anticlaudianō p̄mā corri-
pit. vbi dicit̄. **Et** monas 7 numeri de se perdit vnica tur-
ba. sed aliter dicit. **Donade** subtracta dicef apocopa fa-
cta. **Hoc** aut̄ ideo cōuenit vt dicit magister 7 bene: q̄ nō

beneficij a latinis nā vocabuli greci. sed scimus q̄ deri-
 nata a monade breuiant: vt monachus. Itē regula gene-
 ralis est q̄ ois syllaba diphongata pdu. vt audio musae
 nisi sequēs syllaba icipiat a vocali: vt puro pustus. vnde
 Virg. Stripitib' duris agit: sudibusq; pustus. Diphogus
 aut est iunctio duarū vocaliū vim suā seruatiū in eadem
 syllaba. Nā u. post g. vel q. vel s. sequēte: vocali in eadem
 syllaba posita amittit vim s̄re: vt qs lingua suadet. Item
 vocal' an duas consonates: vl' an vna duplicē positioe pdu.
 vt arina: dur: maior: gaza: nisi vna earū liqueat: vt tene-
 bre. Ligde sūt l. r. q̄ postre post mutā in eadē syllaba nālī
 ter pmittūt pcedēte vocalē nālī breuē cor. vt assecla: te-
 nebre. Duplices vō consonates sunt tres. s. l. consonās posita
 iter duas vocales nālī. r. x. z. semp: vt maior: dur: gaza.
 Et scias q̄ y. greca semp ē vocalis posita iter duas vo-
 cales: vt ppopoeyar: r. fz quosdā alleluja: fz i. latinū ē du-
 plex consonās qm̄ i. ponit iter duas vocales nālī maxime i
 simplici dictione: r. syllabica: cu; sequēti vocali: vt maior:
 troia. vñ i. p̄sa semp b̄s i. dz consonātē sonare: lz poete tale
 i. qm̄q; accipiāt p vocali: qd̄ necessitati metri poti' q̄ arti
 iputat. vñ Qui. in. s. epi. Parcius andromachen vepa-
 uit achaia victrix. Itē in. iz. epi. Impia qd̄ dubitas deia:
 nira mori. Itē Virg. in. s. Enei. Troia crimiso ceptū flu-
 mine mater. Hic aut troia est trissyllabū: r. cor. a. sic vult
 P̄s. in. 7. lib. vbi ait de accusatiuo p̄me declinatiōis: vbi
 dicit q̄ ois ntūs latinus a. terminalē cor. r. itroducit pdu
 ctuz versuz Virg. vbi a. cor. vt troia: qz trissyllabū est: tñ
 semp in p̄sa bisyllabū troia: r. ita de similibus dicas.

De accētū prime r penul. syllabe.

Positis regulis generalibus ad cognoscen-
 dum accētū cuiuslibet syl-
 labe. Nūc ponam' regulas ad cognoscēdū accētū spālī
 p̄me vel penul. syllabe. Scias q̄ de p̄ma syllaba dā-
 tur quedā regule spālī: quarū vna ē bec. De p̄teritū bis-
 syllabū pdu. p̄mā: vt emi: p̄ter: bibi: fidi a findo. dis. scidi
 a scindo. dis. dedi: steri. tuli. r. habētia vocalē ante vocalē
 vt fui. Sz in oib' alyis quanta fuerit p̄ma in p̄senti tanta
 remanet in p̄terito: vt amo amau: p̄ter geminātia q̄ corri-
 piunt p̄mā syllabā: vt momordi. Et p̄ter genui: posui: cog-
 gi que p̄mā in p̄senti pduciūt: sed in p̄terito corripit. Et
 p̄ter reppuli: repperi: r. rettuli: q̄ bis dūi faciūt. hoz autē
 supina primā corripitū semper. s. repulsum: repertū: rela-
 tum. Dic aiaduerte q̄ P̄s. dixit in. 9. li. q̄ duxi p̄teritū
 tum oñdīf eē correptū nālīter ex noie: qd̄ ab eo deriuat.
 r. corripit dux ducis sicut rexi produci approbat ex noie:
 qd̄ ab eo nascit. s. rex regis. De hoc regre ifra vbi agit
 de accētū v̄boz. Itē regula gnālis est sicut ifra eodez
 libro dicas. cū tractabo de accentu nominū in x. terminā-
 tiū: q̄ obliqui veniētes a noiatiuis hñtibz i. vocalē nālī
 ter breuē an x. cor. penul. gti: vt fornix nicis: varix cis. Si
 aut veniāt a ntō habente i. nālīter lōgā pduciūt penul. vt
 cornix cis. Et hoc est verū r in alyis vocalib': vt p̄beax
 cis. pollux cis. De hoc dicā etiā in dico cis. Itē oē supi-
 nū bisyllabū pdu. p̄mā vt natū: p̄ter itū: quitū a queo is.
 citū a cieo es. scde iungatiōis. Sitū a sino nis: lituz a lino
 nis: datū statū ratū a reoz reris rutū. sed itū pdu. in am-
 bituz p̄ticipio vel supino. Itē nota in cōpōne qm̄ o. mu-
 taf in i. breuiat vt cognitū agnitū. Item quāta fuerit pri-
 ma nālīter in p̄mitino: tāta remanet in suo directo deri-
 uatiuo: vt amator amor: sedes sedi: rex rexi. Et quāta fue-
 rit in simplici tāta remanet in suo directo composito: vt
 amo peramo. Quedā tñ degenerant in spē r figura.

De accentu medie syllabe.

Media syllaba sine penl. maxime in trissyl-
 labis: r deinceps accētus co-
 gnoscit. vnde si penul. grauā est breuis vt tabula. si vō

De accen. oium syl.

actat lōga est: vt fortuna: r nō fiat ofia iter circūflexū r
 acutū. hoc tñ in multis fallit: qz sex sunt impedimēta ac-
 cētus: vt dicef ifra q̄re nō est accētui credēdū. Ad accētū
 aut reducunt oia q̄ augmētō vel diminutiōe cognoscūt.
 Augmētō: vt lego plego. Diminutiōe: vt amauerim' ama-
 uero. Et scias q̄ P̄s. i. li. d. accētū ponit q̄sdā regulas ad
 cognoscēdū accētū penl. syllabe: ex q̄b' aliq̄s ponā hic.

De desinētibus in a.

Si nomen terminet in a. aut est p̄p̄riuz aut ap-
 pellatiū aut cōe. Si p̄p̄riū pdu. pe-
 nul. nō tñ natura s̄ vsu vel ofie cā: vt catalina maria ste-
 phania. Si sit cōe aut grecū est: aut latinū. Si grecum:
 pdu. penul. vt iconia sophia: r bec ad huc noia nā nō pro-
 ducunt: sed vsu cū sint aliena vocabula. Si sit latinū: vl'
 ergo simplex vel cōpositū: si cōposituz: vel ḡ ab hoc v̄bo
 cano: vel gigno: vel colo: r bec cor. penulti. vt tibicina: qd̄
 format a tibicen cinis. is in a: aurigena. ruricola: s̄z tibi-
 cē qd̄ nō desinit in a. pdu. penul. vel p̄ponit ab alio v̄bo ab
 his v̄bis: r de his nihil dicit auctor: nisi supponēdo p̄ hoc
 q̄ determinat cōiter de terminātib' in a dicens: q̄ p̄p̄-
 ta talē hñt regulā p̄nūciādi qualem hñt in simplici. Si
 aut nomen desinēs in a sit simplex: r si sic vel ergo hz vo-
 calem an a. r tū cor. penul. vt iusticia. vel consonatem: r si
 sic: vel ergo hz. r. an a. vt desinat in ra. r sic ē simile parti-
 cipio: r pdu. penul. vt scriptura nā: vel hz n. an a. r pdu.
 silr vt romana lupina excepto tympana: vel hz c. ante a.
 ita q̄ añcedat i. vt cretica r breuiat: exceptis tñ his v̄bi-
 ca formica r similibus: vel habet d. ante a. r cor. vt frigi-
 da. Nec tñ dicit aliqd̄ de his que hñt d. an a. vel aliā con-
 sonantem ab. r. z. n. r. c. ante a. qz sufficiēter per regulā de
 his itelligit. De his que in obliquitate sunt dicit q̄ in oi-
 bus his obseruādus est accētus in illo vsu qui seruat i re-
 ctis. Ostēdit etiā q̄ sicut est in rectis sic r in obliq̄. Hāc
 aut regulā p̄fuso modo tradit P̄s. in. 5. li. de denotiatiuis
 in na desinētibus. Denotiatiua seu v̄balia: de q̄bus ias di-
 ximus: cū de possessiuis in nus vel na. vel nū. desinētibus
 tractabamus: oi modo lōgā hñt penul. vel positioe vl' nā:
 vt officiū officina. medicus medicina. leo leena. tonstrix
 tōstrina. coquus coquina r culina. lux cis lucina. lateo la-
 terna vel latrina. Nā mutina sagana pagana nō vident
 esse deriuatiua. Sagana r saga idē significāt. In ra at ter-
 minātia oia participys feminini futuri t̄pis s̄ilem habēt
 formā. vñ penul. quoq; u. pduciūt: vt scriptura tritura cē-
 sura. litura. magister at bñ. dicit. Feminina s̄ipa pdu. i. an
 na: vt piscina: p̄ter pagina: scia: machina: trutina: p̄scrip-
 na: patina: lamina: sarcina: fuscina: fiscina: buccina: elmo-
 syna: r p̄ter illa que sequunt nāz suoz masculinoz: vt an-
 na: r sic dicimus de masculinis p̄p̄rys q̄ qdā pdu. i. ante
 n. vt albinus: r qdā corripitū: vt alchinus. Ita dicim' de
 femininis: qz qdā corripunt: vt mutina: qdāz pduciūt:
 vt mesina r lauina. r bñ dicit q̄ illa que sequuntur naturā
 suoz masculinoz: vt asina corripit i. an na. Nā sic dicit
 qdā. A mare cum na venit ipsi petit assimilari: q̄si dicat:
 cum na. i. cū dicitio terminata in na venit a mare. i. a ma-
 sculino: vt dña a dñs: asina ab asin' petit assimilari sibi. s.
 masculino in accētū v̄z. vñ sic asinus cor. penl. ita r asina.
 Silr diē de vicinus r vicina tibicine tibicina: r ita de fili-
 bus. Hic etiam nota q̄ noia tertie declinatiōis greca
 desinētia in a faciunt ḡm̄ addita tis: vna syllaba crescen-
 do r penul. breuiādo: vt dogma matis. perizoma matis.
 r sic de alyis similibus.

De desinentibus in e.

In e. nomē desinēs terminatū in ile pduciūt penul.
 vt monile: sedile. Si aut nomē sit adiectiuum
 habēs consonātē inter a. r e. pduciūt silr: vt verbale: singula
 re. De reliq̄s aut vt sunt p̄tile: risibile nihil dicit. vnde si

obyciat extra hanc regulam qd sit dimiuta vel extra aliquas alteram qua ponit. Dom est qd no sint simplr regule generalcs: s; idoneitates r exepia ad regulas sumedas suffi ceter p aliqua que alibi determinata sunt. Infra aut cu determinabit de terminatibus in is aliqua supplebo.

De desinetibus in i.

In i. tm vnu nome repit trissyllabu. s. nibili: qd in pe nul. breuiat. C Si aut aliqs oppdat de b noie mncipi nemncipi. Dicendum qd no stat in copositis: s; au et o: itedit de simplicibus. C Sed si adhuc instat de his gum: nauci: frugi: cordi. r similibus. Dicendum qd ars ista tradita tora a Pusciano de regulis spalib dae de trissyllabris pncipalr: r alyc deinceps polysyllabis. Ipe ar istat de bisyllabis. ergo r. C De desinetibus in o.

In o. si nome terminet: vel pcedit sonas vel voca lis. Si vocalis: vel e. vt ganeo. vel i. vt mulio. r siue sic siue sic: cor. penul. in noiatio: r producit eam in genitio r ceteris obliquis. vt mulio onis. r pusto onis. Si aut pcedit sonas pdu. penul. r in hoc noiatio. vt caligo fuligo. sed in obliquis diuersificat. aut enim retinet o. qd fuit in recto: r tuc pdu. penul. in obliquis: vt carbo bonis. vel mutat in i. r tuc cor. penul. vt fuligo ginis. Ut sic r pleni. Noia tertie declinatiōis desinetia in o. pdu. penul. in obliquis: r format genitiuuz a noiatio addita nis: vt fmo findis. sed excipiunt noia ciuitatum: vt rher do donis. sardo donis. thuro ronis. r gētilia: sicut ligo go nis. brito onis. r hic r bec sido huius sidonis. Naz findo onis. aliud est. r sic de similibus. Virgilius Enei. ii. Pul sant r pictis bellant amazones armis. Iuuenalis li. 4. In tyra. 3. diē. Miscones vt fama est alimētis talibus vsi. In eodēca. Quam nec terribilis cimbi nec britones vnq;. Virgil. Enei. ii. Nūc r myrimidonū pceres frigia arma tremiscūt. Item excipiuntur pprie a qbus deriuatur loca lia vt gētilia. vt bec macedo donis. a quo macedōia nie. r hic r bec macedo nis. hic lacedemo nis. a quo lacede monia nie. r hic r bec lacedemo onis. r sic de alyc. Hico aut obliquos pprioz noium que loca designat: qz alia pducūt. vt naso sonis. Quidl de sine titulo li. i. Qui mo do nasonis fueramus gnqz libelli. Itē vt diē Pug. simo onis nomē pprium cuiusda; rustici a Teretio itroducti. pdu. o. in obliqs ad dōiam nois apli qd cor. o. in obliqs r retinet n. in noiatio. vt simo onis. Item noia in o. no de elinata nec latina acunt in vltima: vt abdenago. reliq in penul. acunt: vt agaso: sartago. vñ pz q pbarao si iue niat pterq; in noiatio r vocatio in penl. acuit. Exo. is. Equi pbarao. Idem dico de apollo: licet quidam hoc no seruent.

De desinetibus in u.

Tantum vnu nome trissyllabu in u. terminatur iuenit quod est monoptotum in singulari: r in plurali declinabile: r istud corri. in penulti. vt tonitru.

De desinetibus in al.

Si fiat consideratio qualis sit penul. in noibus terminiatibus in al. vel ergo in recto vel i obliquo si in recto: vel erit pprium nome barbaz: r tuc cor. vt banibal: astrubal. vel erit nome appellatiuum: r tuc pduci tur: vt tribunal. excepto hoc noie aial: r etiā sal. Si in obliquo: vel ergo in neutro: r sic pduci in penul. vt aial: tribunal. vñ i masculino: r sic corripit: vt astrubalis: banibalis. At pdicta addita is genitiuāt: vt aial aialis.

De desinetibus in el.

Nomina terminata in el syllaba pduci penul. obliquo: r corripit penul. recto: vt michael michaelis. daniel danielis.

De desinetibus i il.

Nomina terminata in il corripit penul. tam in recto q; i obliquo vt euigil gilis. C No ta tñ bic qd noia is addita corripiedo. penul. geniti.

De accē. i penul. syl.

uāt: vt pugil lis. r hoc si est latinum. Breca vo qz acuit vltimam in recto. ideo in obliquis penul. longam hnt: vt tanaquil quilis. vñ versus. Corripias pugilis: sed producas tanaquilis.

De desinetibus in ol.

In ol vnum nome iuenit qd cor. penul. vt heliol. r hoc i trissyllabis itelligit. tamē de alyc scias qd nome in ol pduci: r est tertie declinatiōis: r is addita pducedo penul. genitiuāt: vt sol solis. Que tamē non variantur in vltima acuntur: vt micol.

De desinetibus in vl.

Nomen in vl cor. r est tertie declinatiōis r iucta is facit genitiuum penulti. breuiado: vt presul: exul. lis. Dia alia in vltima acuntur: r no sunt latina: vt heriul. si tamē declinat in obliquis penul. longā habēt: vt saul lis. Aurora sup beller Regis: cui vitam cessit mutatio saulis. bec regula no ponit a Puf.

De desinentibus in um.

Nomina terminata in um. breuiant: vt dorcium philozciū. C Sciēdū qd no ponit regulam iuxta noia terminata in am. vel in em. vel in im. qz no sūt latia: d qb. s. latinis r trissyllabis itedit pncipalr dic.

De desinentibus in am.

In am. vel in im. vñ in em. vñ i om. si sint barbara sunt maf. vel femi. ge. vt chanaam: hierusalem: ioachim: edom: r acunt in fine.

De desinentibus in an.

In an. nome pduci: r prinet ad tertiam declinationem: r est grecū fz Puf. in. 6. li. vbi dicit qd grece declinant: vt titan titanos: vel latie o. versa in i. penul. pdu. sicut in recto vltima ē acuta: vt pean peanis leniathan. Virg. io. Enei. Lōclamant socy letum peana secuti. Excipit euan: de quo dicit Puf. q euan t. sumit r is. post n. vñ facit enātis no euanis. Et ponit hāc regulaz gñalē q a genitiuis in os. fiūt noia in nus: vt titā titanos: bic titan ni. delphin nos: h delphin ni. arabs arabos: bic arab bi. elephas elephatos: bic elephatus ti. rinocer ye lut etbiopus: r p talia accētus facilius declarat.

De desinentibus in en.

Si nomen terminet in en syllaba vel sponit e. vel nō. si sic cor. penul. vt fidicen: liri cen: sed excipit tibicen. qz p duab. i. breuibz vnā lōgaz habuit. Debuit vo i. geminare tibia tibycen: pro quo tibi cen dicit. Si vo nō habeat e. an en. vel ergo deriuat a pma cōiugatōe vel q̄rta: r tuc pdu. vt solamē a soloz: r munimē a munio: silr amamē r audimē: vel deriuat a scōa vel tertia cōiugatōe: r tuc cor. penul. vt a sedeo sedimen a regio regimē. pter verbalia veniētia a verbis tertie cōiugationis desinetib in uo. diuisas q pducant penul. vt acuo acumē: fluo flumē: nuo numē: luo lumē. habēt vo u. pdu. in penul. Alia vero veniētia ab alyc verbis secūde vel tertie cōiugatōis habēt i. cor. in penul. sicut diē Puf. in. 4. lib. vt moneo monimen: tego gis. regimen vel tegmen per syncopam: specio pecimen.

De desinentibus in on.

In on nome pertinet ad tertiam declinationem: r est grecum. vel grece declinat vt mennō mēnonos. vel latine o. puerfa in i. vt mennō mēnonis. symon symonos: bic symon symonis. Quedā aut pcpue p pria tis sumpta genitiuāt: vt phton tōtis. demophō pbō tis. Quedam vo is addita genitiuāt penul. pdu. vel cor. fm grecos: vt ait Puf. in. 6. li. tñ in maiori parte corripit penul. in obliquis: vt syndon donis. canon nonis. diacon conis. r pduci qñq; vt symon monis: pprium nomē rustici: salomō monis. triphon etiam triphonis pdu. penl. Aurora in li. machabeoz. Extra triphonē tuc rex demetrius iba. Idem in eodem. Antiochum triphon hoc tpe

pedere captat. Sanson similiter sanfonis etiam pducit. Hoc tamē regulariter teneas q̄ si penul. pdu. in obligis: tūc noiatiui vltima acui: vt cedron onis: si aut penul. genitiui corripit: tūc in recto penul. vel anpenul. acui. **S** quid dicemus de triphon. Si vis sequi aurozam et dicere q̄ penul. genitiui pducit oportet dicere q̄ vltima noiatiui triphon nō acui: imo p̄ma sicut canō. Ad diuersum aut qd̄ de auroza in triphon ducit: facile est respondere: qz videlicet auctores in p̄p̄ys noibus ponūt breuem pro lōga: et longā pro breui aliq̄n: vel auctoritate poetica: vel figuratiue: sic et theodorus a iuuenali pducit in penl. vt dixi supra in regulis ḡnālibus de accētū cuiuslibet syl. labe: in capitulo qd̄ incipit. **D** h̄sō.

De desinētibus in ar.

Nomina terminata in ar. neutra pducuntur tam in recto q̄ in obligis: vt torcular ris. sed in rectis excipiūt laquear: et ab obliquis nectaris iubaris. Ep̄tis ē cor. penul. s̄ nō est latinū: et intellige de neutris deriuatiuis. Nā vt dicit **P**ris. in. 6. li. neutra in ar. si deriuatiua sūt pdu. a. in obliquis casibus: vt a lupa hoc lupanar naris. a calce hoc calcar caris. a laqueo hoc laquear aris. Si vō sūt maf. ge. cor. penul. genitiui: vt cesar faris. hostar staris. **S** dubitat de specular et silib⁹ an pdu. penul. Ad hoc dicit magister **B**ene. q̄ noia tertiē declinatōis h̄ntia u. a. n̄ l. pducūt penul. siue u. a. n̄ l. dūmodo sint itegra: vt torcular. nam p̄nt apocopari: et tūc sequūtur natura suoz v̄boz. vñ specular pro specularē corri. penl. sicut speculor laris. Torcular aut̄ nihil ē: imo dicim⁹ subtelaris: eodez modo dicimus subligar pro subligare. Aliqui dicit q̄ specular et silia pdu. penul. **M**ibi aut̄ videtur cum magistro **B**ene. q̄ specular et silia apocopata penul. cor. sicut declaratum est. Et scias q̄ h̄s noia in ar addita is genitiuāt: vt cesar faris. torcular laris. specular laris p̄ter far farris: qd̄ fm̄ **P**ris. positiōe habuit penul. longā: qd̄ solum l̄ram r. geminauit ne v̄bum eē puteē secūde p̄fōne de fo: faris. **I**tem epar vertit r. in t. penul. nihilominus breuiādo: vt ep̄tis. **D**ug. tñ dicit ep̄tis vel ep̄tis. **I**tem lar: vt ait **D**ug. pro domo puella et oppido fm̄ regulam facit laris. sed pro quodam rege causa d̄rie t. assumit et facit lartis. Cōsuevit etiam queri de hoc noie hostar an penul. pducit in obligis: Ad hoc dicit magister **B**ene. vidēt. **N**ota q̄ dicimus hic hostar pro quodam barbaro: et nihil est hic hostar. vñ corri. penul. genitiui: et nunq̄ pducit. **E**rrauit aut̄ **D**ug. qui dixit hic hostar staris in deriuatiōibus suis. **D**ec magister **B**ene. pug. vō sic dicit. **B**os cōponit cum isto stas: et d̄ hoc hostar staris penul. pdu. i. locus vbi boues stant. s. stabulum. **D**icit etiam hostar locus vbi corpa bouz comburebātur. **I**nuenit et hic hostar staris penul. cor. et est pp̄rium nomē viri: et p̄mitiuū. **V**ult ergo **D**ug. q̄ hostar staris iuenit in neu. et maf. ge. et sic in obligis penulti. p̄t pdu. et cor. diuersis respectibus. et hoc magis mihi placet. **H**oc etiā vult **P**ap. q̄ dicit **H**ostar locus vbi comburūtur corpora bouum: vel statio bouum.

De desinētibus in er.

Si nomen terminet in er. vel cōsiderat ad penl. recti vel obliqui. Si obliqua breuiatur in penl. vt volucer cris. papauer ris. excipiūt mulieris qd̄ pdu. penul. **U**n̄ **S**tatus. **S**iqua deū soboles: siq̄ mulieris origo. **S**ed in maio. **P**ris. nō excipit. **D**icit enim sic **P**ris. q̄ oia noia latina desinentia in er. si crescūt in genitiuo cor. penul. in obliquis: vt paup. ris. **S**i vō nō crescūt in obligis p̄ferūtur sicut et sui noiatiui. pro tāto dicit magister **B**ene. q̄ mulier cor. penul. in obligis: qz a **P**ris. nō excipit in maiori. et supponit q̄ ille libellus de accētū vbi

De accen. in penul. syl.

mulieris excipit nō fuit cōposit⁹ a **P**ris. sic multi dicūt. **E**t dicit q̄ **S**tatus p̄pter necessitatē metri eā pduxit. et ideo poete nunq̄ vtunt obligis eius. vsus tñ frequēs pro ducit obliquos de mulier sic et muliebris. **S**i aut̄ penul. cōsideret in recto: aut̄ ergo erit neu. ge. et tūc pdu. penul. vt papauer. vel ē maf. ge. vel fe. ge. et tūc cor. penul. vt mulier. volucer. alacer. exceptis his q̄ pducūt penul. positiōne: vt equester. pedester. siluester. **S** de p̄ter teris. crater teris. q̄ pducūt penul. crescētis genitiui nō est instantia: qz nō sunt latina. **De desinētibus in ir.**

In ir. syllabam terminata in penul. breuiatur: vt feminiur: triuir. **E**t scias q̄ i. fere breuiat vbiq̄ i iunctura cōpositiōis: vt oipotēs. tubicen: p̄ter tibicen. **E**t vt dicit **P**ris. in. 7. lib. vbi agit de genitiuo singulari scōde declinatōis. **I**n ir et ur et eus desinētia semp vna syllaba vincūt in gr̄o: q̄ et penul. breuiat h̄nt: vt triuir uiri: femiur uiri: satur saturi. nisi greca pductio fiat in grecis dictionibus: vt thydeus dei. **De desinētibus in oz.**

Nomen in oz est tertiē declinatōis et is addita genitiuāt p̄ter cor: qd̄ iterpositam h̄z d. ad ofiam ablatiu pluralis huius nois cōus cori: et p̄ter ador qd̄ est ideclinabile: vt pbat **P**ris. in. 7. li. maio. p̄pter duaz repugnātiā regulaz: qz aut̄ neutrū est debet cor. in penl. s̄ qz venit ab adoro ras. debz pduci in penul. et iō indeclinabile est. **N**oia in oz pdu. penul. vt lictor ctozis. amor amozis. **E**xcipiunt neutra: et sunt tā tūmodo quatuor. s. equoz equozis. marmor mozis. cor cordis et ador. **I**tem excipiunt greca pp̄ria fm̄ **P**ris. in. 6. li. vt actor ctozis: qd̄ cor. penul. genitiui q̄ est pp̄rius nomē grecū. s̄ q̄ appellatiuū et latinū pdu. penul. genitiui. **U**n̄ qdam. **A**ctoris in spolys v̄tus habet actoris. **I**tez bector ctozis. agenor nozis. nichanor nozis. **T**heodolus. **V**irgine stuprata v̄tus parilis agenozis arma. **A**uroza in li. machabeoz. **E**nse metūt dextrā linguam nichanozis hostes. **E**t potes a simili notare: s̄ in aliquibus vsus nō habet q̄ quotiēscūq̄ appellatiua et pp̄ria veniūt: pp̄ria i penul. sunt grauāda: vt dicat. **S**ub rege sapore penl. breuiata. et cātor tozis penul. cor. pro pp̄rio noie. **Q**uidius in epi. plenius ac melius eusippo et cātoze dicit. **U**n̄ qdaz. **C**ātozis est pp̄rium: cātozis nō pp̄ria. **I**tem excipiuntur cōposita de decorus: et decus vel decor in gr̄tuz est cōe: qz tūc corripit. nā mas pdu. vñ vsus. **L**ōem decorem: s̄ ma rem dico decorez. **S**imiliter composita a puer: quia talia velut pp̄ria reputant: vt publipor tozis: marcipor tozis. **I**ta enī antiq̄ pro publi puer et marci puer dicebant: ista teste **P**ris. nō pdu. in obliquis casib⁹. **S**alust⁹ in quarto historiaz. **U**nus cōsistit in agro lucano gnar⁹ loci nomi ni publipor. **I**te excipiunt arbor bozis: castor stozis. me mor mozis. et eius cōposita. **I**te rhetor tozis. vñ **I**uue. **L**edūt grāmatici vincunt rhetores oēs. et corri. penul. genitiui castor castoris siue sit aial siue sit pp̄rium castoris et pollucis. **D**e noiatiuis aut̄ verbalii in oz scias q̄ qdā corripunt penultimā: qdā pducūt. **N**ā fm̄ **P**ris. li. 4. de de nominatiuis h̄s noia formant a verbis: vel per adiectio nē o. qd̄ fit cū verbuz h̄z r. ante o. vt laboro labor: vel per additionē r. vt amo amor. vel formant a noibus seu participijs in us: cōuersa us in oz: vt senatus senator: amatus amator: tonsus tōsor: doctus doctor. et possunt formari u. versa in oz: vt auditu auditor: debitum debitu debitor. vnde p3 q̄ quedam pducūt penultimā: sicut ea a quibus descendunt: vt auditu auditor. quedaz vero penul. corri. vt debitu debitor. **V**ide in scribo.

De desinētibus in ur.

In ur corripit penul. raz in recto q̄ in obligis: vt iecur iecoris. satur turi. et semp ptinet ad tertiā declinationem: p̄ter satur qd̄ est scōde: qz facit femini

nam in a. vt satura: et oia is addita: et cor. penul. efficiunt ge-
 nitiuum. pter sur. ris: qd pdu. fu ad ofiam scde pfone de
 furio ris: fm illud. **Cuz** tu mete furis te fallat gaudia fur
 ris. **Excipit** etiã qru ad formationez ebur: feimur: iecur:
 robur que vertut etiã u. in o. et addita is penul. cor. geniti
 uat. vt robur boris. ebur eboris. **De desinetibus in as.**

In as syllabã terminata pducunt in penul. obli-
 quoz. et cor. in penl. rectoz. vt dignitas. tis.
 qm oibus casibus pdu.a. **Sz** excipienda sunt qdã noia p
 pria ofie cã in fine noiatini circũflexa: vt lenas natis: me-
 nas natis: ne accusatiui plurales de mena ne. qd est gen
 piscis: et lena ne. qd est meretrix: eẽ putent. **Pre** excipiunt
 appellatiua p syncopã plata que seruãt accẽtum in vlti-
 ma: vt arpinas: pimas: optimas: rauenas: capẽas: põtinas:
 larinas: et etiã nostras et vestrã. **Sublata** est etiã in pdi-
 ctis hec syllaba ti: et semp sup a. seruãt accẽt. et hec lra a.
 pus fuit in penul. nũc autem est in vlti. syllaba. et hoc vult
 p. in. 4. li. de denoiatiuis: qui dicit de pdictis. **Que** iõ
 in fine hnt circũflexũ accẽtum: qz syncopã ti pferunt.
 pfecta enim eoz inueniunt apd antiquissimos in tis desinẽtia:
 vt hic et hec pmat: optimatis: arpiatis. et sũt hõ in
 as denoiatiua pterũqz silia accusatiuo plurali suoz pmi-
 tiuoz: et sunt cõia. **Item** oia barbara in as in vltima acũ
 tur: vt naas. nã nugas et nephas cum sint latina in penul.
 acũt l3 nõ variẽt. **Sz** de anas anatis dubitat an debe-
 ar pduci in obliqz. **Dicit** magi qz penulti. cor. in obliqz:
 qd etiã repit in Macro. **Magister** Bñ. diõ qz iuxta regu-
 lam desinetiũ in as. debeat pdu. et hoc credo eẽ verum.

Item scias qz barrabas be. et caphas phe. penul. grauãt.
 silr ionathas the: sz ionathan et barraban indeclinabilia
 acũt penul. **Et** nota qz sicut dicit p. in. 4. li. In as
 pleraqz denoiatiua sunt: quoz pmitiua si sunt scde decli-
 natiõis genitiuo singulari: si tercie declinatiõis datiuo af-
 sumũt ras. i. penul. vbiqz corripit: vt pbus pbi pbitas:
 medicus medicus medicitas: asper asperi asperitas: sediv-
 lus sedulus sedulitas: timidus timidi timiditas. **Et** no-
 tãdũ qz que genitiuo duplicat i. extremã eaz mutãt in e.
 euphonicã: vt pius pi pietas: anxius anxy anxietas. li-
 ber quoz: excipit qd noiatiuo assumpsit ras: nõ genitiuo:
 vt liber libertas. **Tertie** vo declinatiõis noia datiuo assu-
 mũt ras: vt diximus: vt capax capaci capacitas: affinis af-
 fini affinitas: celer celeri celeritas: autoz autozi autozitas
Excipiunt pauca q b. vel p. sine s. hnt añ er. hec eni noia
 tiuo assumũt ras: vt puber pubitas. vber. ras: paup. ras. sz
 hec possum etiã in scde declinatiõis noibus seruare. vñ
 liber libertas facit: vt supra dcũ est. **Asper** aut et prosper
 qz s. hnt añ p. asperitas pspertitas faciunt. salubervel salu-
 bris facit noiatiuum: ideoqz salubritas: et celebrervel cele-
 bris celebritas. **Actus** quoz qd vnũ triũ genep in us de-
 sinẽs inuenit noiatiuo assumit ras: vetustas. **Excipiuntur** et
 et hec que in oz desinetia mutauerũt oz in es et assumptẽ-
 rãt ras: vt maior maiestas: honor honestas: et similia.

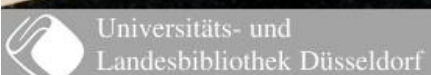
De desinetibus in es.
In es vel sunt qntẽ declinatiõis vel tercie. **Si** ter-
 tie cor. penul. taz in rectis qz in obliqz: vt ali-
 pes pedis. hercules lis. aries etis. **Excipit** getis: heredis:
 locupletis: et q sunt silis formatiõis. **Si** vo sunt qntẽ decli-
 natiõis: vel q hnt vocalẽ añ es. et tũc cor. penul. noiatiuu:
 et pdu. penl. genitiui: vt reges ei. dies ei. vñ hnt psonãtem
 añ es: et tũc cor. penl. in obliqz: vt fides fidei. **Et** nõ q
 thecuites et hõ denoiatiua in es desinetia declinãtur: sic
 noia patronomica in es desinetia: et sunt tmãf. ge. vñ er-
 rãt illi q dicit achinoen. iezraelites pro iezraelitis. i. **Re.**
 17. a. **Itez** mulier thecuites pro thecuitis. i. **Re.** 14. a. **Ite**
 naaman amanites pro amanitis. 3. **Re.** 14. g. **Et** declinã-
 tur hõ denoiatiua in tis: hec iezraelitis bui iezraelitidis

ad moduz patronomicoz femininoy in is: hec moabitis
 moabitidis: hec amonitis huius amonitidis. et pdu. penl.
 in rectis: sed eam cor. in obliquis. **Quando** vo trminatẽ
 huiusmodi denoiatiua in ta. sunt cõis ge. vt israelita: bie-
 rosolymita: berbleemita penul. pdu.

De desinetibus in is.
Nomina desinetia in is aut sũt dissyllaba aut tri-
 syllaba. i sunt dissyllaba corri. in ob-
 liqz: vt aspis aspidis. **Si** ergo sunt trissyllaba: vel q sunt
 adiectiua vel substãtiua. **Si** substãtiua pdu. penul. vt le-
 betis synapis. **Si** adiectiua vel q bẽnt a. ante l. et tũc pro-
 du. penul. vt moralis: spũalis: vel nõ hnt: vt vtilis: humi-
 lis et hõ. et hec cor. penul. tã in recto qz in obliqz. **Scias** et
 q p. in. 4. li. sic dicit. **I. lógam** hnt oia in ilis q a noibõ
 deriuantur: necnõ in ile neutra siue ex eis in ile fiãt siue
 nõ habeãt aliud ante se genõ: sed a quacũqz parte ofonis
 nascãtur: vt edes edilis: fenex fenilis: agnus agnilis: puer
 puerilis: vir virilis: scurra scurrilis: ciuis ciuilis: seruõ ser-
 uilis: gntus gntilis: sextõ sextilis: subtel. subtilis. excipit
 par parilis. exilis et qd a genitiuo factũ denoiatiuoz ser-
 uauit regulã. silr neu. pdu. penul. ouile: monile: cubile: se-
 dile. **Nã** in ilis desinetia ybalia siue participialia cor. eã
 dez i. penul. vt fero fertilis: ytoz vtilis: facio facilis: volo.
 volatilis forbeo forbilis. textus textilis: altus vel alitus
 altilis: fictõ fictilis. **Dec** p. in. **Magi** aut Bñ. addit di-
 cens: q ex his q veniũt a noibõ excipiunt parilis dapsil
 hũilis. qz parilis deriuãt a par paris: dapsilis a dape: hũ-
 lis ab humo: et tũ cor. penul. **Textilis** a Virgi. cor. qz acci-
 pit hoc tãqz p. in. nomẽ: sz qn deriuãt a testa pdu. penl.
 et est cõe. vt vas testile. **Si** vo deriuãt a textu vel a textõ
 do cor. penl. vt textõ textilis. **Ecc.** 4. 5. **Opus** textile.

De desinentibus in os.
Nomina desinentia in os syllabã pdu. tã in noia
 tiuo qz i obliqz. vt sacerdos sacerdotis:
 lepos leporis: quando. s. eloquentem significat.

De desinentibus in us.
Si nomina terminant in us aut sũt ppria aut
 cõia. **Si** ppria cor. penul. nisi sine
 positiõẽ lóga: vt robertus et hõ. **Si** vo sint cõia: aut q sunt
 silia participijs: et descẽdũt a vbis: et sunt scde vel qrtẽ de-
 clinatiõis: vel sunt alia ab his. **Si** sunt hõ pdu. vt amatõ
 cupitus. sed hinc excipiunt ista tria noia itus aliatõ neg-
 tus: et cõposita ab his vbis o beo obis: ptereo pteris vt pte-
 ritus obitus. et cõposita ab his vbis do sto reoz: vt inditus
 institus irritus. **Item** excipiunt ea q veniũt a spiro halo
 ambio: vt spũs halitus ambitõ media correpta. ambitus
 aut in participio pdu. **Item** excipiunt cõposita buiõ vbi
 ruo: vt erutus dirutus. **Et** oia ista pnt eẽ noia vel picipijs
 fm q pnt hẽe tps vel carere tpe: si aut sunt alia ab his.
 aut ergo sunt scde declinatiõis aut tercie. **Si** tercie cor. pe-
 nul. in recto: et pdu. in obliquis: vt fernitus tutis. sed exci-
 piunt que sunt positiõẽ lóga: vt iuuẽtus. **Si** aut sunt scde
 declinatiõis: aut ergo sunt substãtiua aut adiectiua. **Si**
 substãtiua cor. penul. vt fraxinus. sed excipiunt papyrus
 ri. et saphirus ri. **Si** adiectiua: vel ergo hnt c. inter i. et u. in
 loco penul. vel nõ. si nõ: pducũt penul. vt martianus et cy-
 prianus capuanõ. **Et** hec sequunt regulã eoz q terminã-
 tur in na. de gbus dcũ est supius. si aut hnt c. iter i. et u. in
 penul. loco cor. in penul. vt gallicus: angelicus: scoticus. et
 adycit illis vnũ qd est qrtẽ declinatiõis. s. porticus. **Dec**
 pnt colligi ex dictis p. in. de accẽtu. **Scias** etiã q nomia
 qrtẽ declinatiõis vel participialia in tus: supinoz et parti-
 cipioz accẽtu oimode sunt regẽda. vñ supinoz et partici-
 pioz regule atredant. si ergo sunt a pma coniugatiõẽ vel se-
 cũda corripunt: vt dormitus exercitõ. et si a tercia: vt argu-
 tus oblitõ: nisi habeãt supinũ ad modũ qrtẽ. vt lacessitõ

Si a quarta pducunt: vt vagit: nisi veniat a vbis in eo: vt pteritus. Ambit participiu pducit: sed vbale cor. vt supra etiā tetigi. Itē o. añ l. i. diminu. breuiat: vt ostiolus filiulus. Itē u. añ l. breuiat: vt horridulus homūculus.

De accētū in nus possessiuoz.

Possessiuā terminātia in nus pdu. penul. exce pris qbusdā terminatis in ginus vlt in tinus. Uñ pris. dicit in. z. maio. Possessiuā hūtia i. añ nus pdu. penul. vt masculinus femininus vicinus pusi/ nus reginus diuinus aprinus. rufus rufinus: marcellus marcellinus. porcus porcīnus. canis canin^o. mustela mustellinus. sus sininus. ouis otininus. nā ouilla r. suilla dimi. sunt. Excipiunt desinetia in tinus q nō hūt. t. a suis pmitiuius. vt diu diuitius. cras crastin^o. hozno hoznotinus. clā clādestinus. pus vel priscus pstinus. hec enim penul. cor. Si vō hūt. t. a pmitiuis pdu. penul. vt vesptinus a vespra te. hiacynthin^o a hiacyntho: euētin^o ab euētū. Itē pstatinus r. clemētinus a pmitiuoz genitiuis hūt. t. vt matutin^o a matuta: q auroza intelligit. Mediasinus aut a medio r. stando vel tenēdo cōponi videt. Itē excipiunt possessiuā desinetia in ginus: siue q hūt. g. añ inus: qz talia cor. penl. vñ dicit pris. ibidē. Inuenit etiā i. breuis añ nus. g. añce/ dēte inus: in his q ab arborib^o deriuant: vt oleaginus fa/ ginus. Uñ tñ auctoz dicit in pre pdicte regule: qz byf sinus smaragdinus ametistinus adamātinus: r. hō postes sua q sumunt a noibus lapidū vel filoz cor. penul. Pru dētius. Inter has spēs smaragdino gramine verno. Sed possumus dicere q in oib^o talib^o est figura q dī fistole: in metro poetica licētia lōgam breuiat: vt vult Pug. dicēs. Diacynthinus nā. nū penl. pdu. q̄uis poetica licētia q̄iqz corripit. Itē dicit q bōbicinus nā. nū. penl. pdu. l3 Ju uenalis eā cor. Uide ifra in bōbicin^o in suo loco. **Et** si obycias mix videt si oēs poete in vna chorda errassent. Dico q nō oēs errauerūt in eadē chorda: qz ibi poete ali/ qui etiā pducūt penul. pdictoz noīuz. Uñ Aurora super Vester. s. Seqz smaragdinis misceat yterqz color. Itē sup Ven. Crystallina fuit facta fenestra decēs. hoc etiā dicit Papi. **Sz** q̄rit de byssinū morticinū substātiuis r. sil/ bus: **Ad** hoc dicūt qdā qz hec sic adiectiua pducūt pe nul. qz l3 mutēt modū declinādi: nō tñ mutāt accentum. Alij dicūt qz cor. penul. ad dñam adiectiuoz. Uñ apo. i9. dici debet r. legi penul. cor. Byssinū sunt iustificatiōes sā ctōz. Mibi autē videt qz byssinū cor. penl. ad dñam adie ctiui: vt dcm̄ est. Sed de morticinū aliud ē: qz cū sit cōpo sitū sequit nām cōponētūz. vñ qñ cōponit a cedo cedis pdu. penul. siue sit adiectiuū siue sit substātiū. Uñ Isa. s. pdu. morticina. qz glofa dicit. Morticina eoz pstrata a romanis. Uñ vō cōponit a cado dis cor. penul. vñ vsus. De cado morticinū. de cedo mortiacinum. Morticina ferro cadūt: morticinaqz morte. Si enim morticinū a ce do corriperet penul. ad dñam sui adiectiuū: tūc nō eēt dif ferētiam inter morticinum a cedo r. morticinum a cado. **Et** sic de similibus est dicēdum.

De accētū terminātium in duas psonātes.

Nomina terminata in duas psonātes postioe p ducunt: r. sunt tertie declinatiōis. Ter/ minata igit in bs. vt arabis arabis trabs yrbs. vel in ms. vt byems qd sine p. scribit: vt pz in genitiuo. vel in ps. vt inops. iterposita i. genitiuāt penult. nisi defendat positio breuiata. Uñ qdā dicit: Arabis ab aro tñ exit: canabs ca/ nabis. Persius. Tūc mare trāsilies vt torta canabe ful/ tum. Pelops lōpis. Quid. epi. s. Tu quoqz habes pelopē proauū pelopisqz parētē. Excipit q̄tū ad accētū ciclops pis: qd penul. pdu. Virgi. 7. Enei. Ferrū exercebāt vasto ciclopes in antro. Theodolus. Sulmia ciclopes iouis im perio fabricātes. **Et** dicūt alig r. pbabilr: qz si est gentile

De accē. penul. syl.

cōe pdu. l3 si p̄p̄riū cor. Scias etiā qz cicrops scriptū pr. cor. penul. in obligis. Uñ Theodolus. Egregio cicropi de bes cā litādi. Excipiunt etiā q̄tū ad formationē q hūt e. añ b. vel p. q nō solū accipiūt. l3 r. e. vertūt in i. correptā: vt celebs libis: forceps pis. l3 tñ monosyllaba nō mutāt e. vt plebs plebis. seps sepis. auceps ē t nō mutat e. in i. l3 in u. correptā: vt aucupis. Itē cōposita a capite ablata s. r. mutata e. in i. r. addita itis faciūt genitiuū penul. cor. vt biceps cipitis. p̄iceps cipitis. anceps cipitis. cēiceps cipitis. i. hīs cētū capita. **Sciēdū** tñ qz polysyllaba termiata in ps. p̄it duplr cōsiderari. put vō sunt cōposita a capio genitiuāt in ipis. sed put cōponunt a capite faciūt ipitis. pnceps tñ facit p̄ncipis: r. auceps aucupis. Uñ qdam. In cept a capio. pis suscipit i genitiuo. Si venit a capite tūc suscipiat pitis apte. pris. aut in fi. 6. li. dicit. Quia antiqui dicebāt ancipes r. p̄cipes bicipes in noiatiuo. r. sic f3 ana/ logiā sequebat genitiuus ab ancipes ancipitis: sic sospea sospitis. stipes stipitis. l3 stips stipis est obulus: stips stipi tis arbor. Itē terminata in ls ns r: vt puls deus ars co hozs vertūt s. in tis: vlt iterponūt ti: vt pultis dētis artis. Sz tñ cōposita de vncia vertūt s. in tis: vt deus deum/ tis. quinquus gnquantis. Pug. tñ vult qz deus cōpo nat ab vncia vel vns. Itē glans frons lens: r. cōposita de pēdo vbo: vt libripēs mutāt s. in dis: vt libripēdis glādis lēdis pro aial: qz pro legumine lens lētis fm regulā fac. frons frōdis pro folio facit. nā pro facie frōtis nozmam feruat. Sitr sumūt di cōposita de corde: vt discors discor/ dis. secors secordis. vecors dis. Dicit ē pris. qz in oib^o fe re cōpositis: qd dicit ppter exanguis declinationē cōposi ta simplicis l3 noiatiuo differāt imitātur. Itē iens gens cū suis cōpositis genitiuāt in untis: vt eūtis redeūtis ne/ queūtis: pter ambiēs ambiētis: seruās nozmā: fors abla/ tino forte: r. nō h3 plus. **De terminātibus in t.**

Nomina in t. terminātia taz in recto q̄ in obligis cor. penul. r. sūt tertie declinatiōis: vt ca put cū suis cōpositis. nā quotquot aliquot nō variantur. Declinabilia ergo u. versa in i. correptā: r. addita is gene/ tiuāt: vt caput capitis: synclit capitis: occiput pitis: r. sūt neu. ge. **Si** q̄ris h. **Tū** solū in duas mutas dñinat noia latina. s. c. r. t. vt alec r. caput: qre nō determinat pris. in li. de accētū ē de his q desinūt in c. sicut de illis q dñinūt in r: Dico qz noia terminātia in c. aut sūt monosyllaba: vt lac: aut dissyllaba quoz penul. pdu. postioe: vt allec: r. de his p se pz mod^o accētūadi p regulas gñales superius datas. r. ppretea nō ponit regulas de noib^o terminātib^o in c. sic de his q terminant in r. sicut etiā dicit frater ko bertus anglicus. **De desinētibus in x.**

In x. desinēs nomē pdu. qz x. est duplex cōsonās: r. p̄tinet ad tertā declinationē: r. oia x. in cis vel gis genitiuāt: pter nix niuis: nox noctis: senex senis: r. an/ tigi^o senecis: supplex. ctilis penl. cor. Uetustissimi tñ r. hec supplectilis noiatiuū pferebāt: r. oia q nō hūt c. vel g. in genitiuo cor. penul. De pdictis vsus. Dis rect^o in x. i cis vlt gis genitiuū Terminat: absqz senex nix: r. nox atqz supplex. In gis at faciūt solū illa q veniūt a vbis in go. x. conuerfa in gis. vt lex legis a lego gis. r. rex regis a rego gis rexī. remex tñ vertit e. i. i. r. fit remigis a remigo gas. frux aut frugis facit a frugo verbo greco. silr fallany lan gis. caterua: spinx gis. r. et gos. de qbus dicit pris. in fine sexti qz greca in x. seruāt in genitiuo añ is eadē psonātes quaz apud grecos añ os: vt pheax pheacis: spinx spingis: onix onicis. Quidā tñ dicūt qz veniūt a verbis grecie in go. Cōiunx vō amittit n. ad dñam scōe persone de viugo gis: r. facit cōiugis cor. penul. Dia alia x. versa in cis gen/ tiuāt: vt pax pacis: qd raro h3 pluralē numerū: nec necis. Cicero pro milone. Insidiatori vō r. latroni q possūt ifer

ri iusta nex. sex fecis: piz picis: dux ducis. Sed terminata i ex corpiunt naliter e. pter veruer. si sint dissyllaba ver- tnt e. in i. vt apex apicis: remex remigis: vertex verticis: pter monasyllaba z coz' pposita vt lex exlex exlegis: ver uer tñ h3 e. pposita vo simpliciū declinationē sequunt vt pernox pnoctis: exlex exlegis: seminec seminecis: dux interdus.

De desinentibus in ax.

Omnne desinēs in ax cori. penl. recti: z pdu. penl. obliquo: vt ptinax nacis: otumax macis. z hoc est vez in latinis. Nā vt dicit Prif. in fine. 6. barbara in x. magis cor. penulti. vt fornox cis. z filia. Excipitur aiaz aiacis qđ pdu. penul.

De desinentibus in ex.

Si nomen terminet in ex cor. penul. tā in recto qđ i obliq: vt artifex ficis: opifex fics. Excipiūt veruer uecis: qđ nō solū in genitiuo penulti. pdu. fz etiā e. seruauit. Excipiunt etiā qđā monasyllaba que penl. pdu. in obliq: vt fex fecis. lex legis. rex regis. z coz' cōposita: vt exlex exlegis: iter rex. Patet etiā ex p̄ dictis qđ ibex ibicis cor. penl. qđ vertit e. in i. coz. vñ vsus. Cornua fert ibex: iob testis z ibicis ide. Itē qđā excipiūt vibex bicis. Uñ Persius. Si puteal multa caur' vibice flagellas. p̄p. etiā dicit qđ vibex facit vibicis pdu. penl. z anpenl. S3 vt dicit mag' z bñ. dicendū est vibex vibicis: sic loder lodicis. z fm hoc nō o3 qđ excipiat: qđ d̄sinit in ex. S3 dubitat aliq an sit dicēdū siley vel filix. Dico qđ dicēdū est hic vt bec filix incerti gene. z coz. penul. fz regulā desinētius in ex. Quidius epi. io. Illic tu silices: illic adamāta tulisti. Itē Virg. Enei. 7. Stabat acuta filix: p̄ scifis vndiq; saxis.

De desinentibus in ix.

In terminata aut sunt mas. aut fe. ge. aut cōis ge. Si mas. ge. cor. penul. vt dicit Prif. in. 6. g. In ix. desinētia mas. ge. tā latina cor. penul. in obliq: vt hic fornix fornicis: bic calix calicis: bic varix varicis: z excipiunt bombix bōbicis: z fenix fenicis: qđ pdu. penul. S3 dubitat de mastix masticis an pdu. penul. in obliq. Di cūt qđā qđ sic: z istos op3 dicere mastico cas penul. pdu. Magister Bñ. dicit qđ mastix penul. coz. in obliq: sic fornix cis. z ide mastico cas. penul. coz. z hūc sequor. Si autē sunt fe. ge. pdu. penul. in obliq: vt lodix lodicis. vibix vibicis. ibix ibicis. Excipiūt piz picis. nix nimis. filix filicis. salix salicis. Si sint cōis vel ois ge. pdu. etiā penul. vt felix felicis. victrix. victricis. victrices. Lucanus. Tollite iaz pridē victria tollite signa. p̄pōsita sequūt nāz simpliciū. vñ pnix cis pdu. penul. i obliq qñ venit a p̄noctis r̄ris. sed cor. penul. eādē cū descendit a p̄noctis cas. Uñ qđā. Qui necat est pnix: festinat currere pnix. Cōb hic regu lā gñalē de desinētibus in ix. Oblig veniētes a noiatiuis hñt i. vocalē nālr breuē añ ix. cor. penl. vt calix calicis: fornix fornicis. z hoc est verū etiā in alysvocalib': vt fornox fornacis. volux volucis. Si vō veniāt a noiatiuo hñt i. nāliter lōgā añ x. pdu. penl. vt cornix cornicis. radix radicis. vñ radico cas penl. pdu. vibix vibicis. sandix d̄icis. bōbix bicis. pnix p̄nicis. i. velox. z in alysvocalib' ēt hoc cōtingit: vt pheax pheacis. pollux lucis. Itē scias qđ sic dicit Prif. in fine. 4. in ix feminina iueniūt a masculinis vbalib' siue denoiatiuis in tor desinētib' designata que mutāt tor i trix: vt victor victrix. senator natrrix. cultor cultrix. nutritor quoq; nutritrix d̄buit facere: fz cā eū p̄bonie seu alternitatis mediā syllabā d̄cidit: nutrix. n. di cimus. Tōsor etiā tōsrix debuit facere: fz iterponit t. z fa cit tōsrix stricis. vñ p̄dicta v̄balia in noiatiuo sequuntur modū z regulā accētū ad i v̄baliū a gbus formātur. vñ ali qñ pdu. vt amator amatrrix. auditor auditrrix. Aliqñ i penul. coz. vt debitor debitrrix. bibitor bibitrrix. sic masculina a gbus formātur. De accētū autē desinētū in oz. supi' determinatū est. Itē scias qđ v̄balia p̄dicta d̄sinentia i trix

sunt fe. ge. pter victrix z vltrix qđ in noiatiuo actō z vocatiuo singulari sunt fe. ge. in reliqs casib' sunt cōia trīū genez. vñ faciūt ablatiuū in e. vel i. vñ vsus. Victrix victricem victrix dat femina sola. Sic vltrix. reliqs dat genis oē schola. Pug. aut dicit qđ victrix d̄r a vinco cis: z ē cōis ge. in noiatiuo accusatiuo vocatiuo singulari. In istis enī casib' nō h3 neutz. In alysvocalib' in singulari z i plāli sunt ois ge. in vna voce vel diuersis. fz qđ pus dcm est veri' videf. z cōiter tenef. Ad cui' euidētiā etiā scias qđ victrix z vltrix de necessitate sunt fe. ge. ppter verbalia mas. a gb' trabūt originē: vt victor z vltor. ide victrix z vltrix. Pec tñ qđ p̄struūt qñq; cū femininis: vt victrices caterie: qñq; cū neutris: vt victricia signa: iudicātur triū genez in obliq. excepto accusatiuo singulari in quo sunt fe. ge. tm: vt hanc victricē: qñuis nō iueniātur p̄struū cū mas. sed o3 qđ habeāt mas. vt dicat. Loquor de regeyicetrici. Aliogn iste ablatiuus victrice vel victrici hñt cōitatē fe. z neutri tm: qđ cōitas est p̄ arte. Ex hoc aut sequit qđ genitiuus z datiuus debēt hñre cōitatē triuz genez sic ablatiuus: qñq; tres obliq hñt cōsimilē cōparationez ad mas. fe. z neu. z hñt similitē nām regēdē: qđ in multis vide re possumus: vt hui' fortis huic forti. z ab hoc z ab bac z ab hoc forte. Ecce isti ablatiuī sunt p̄similes in gñibus.

Itē neutz sepe p̄struūt cū genitiuo in casib' sibi p̄uilegias. s. noiatiuo accusatiuo z vocatiuo: qđ in illis nō mutat terminationē: vt multū vini: plus vini: aliqd panis: nō tm hoc pōt in genitiuo datiuo z ablatiuo: qđ in illis sequit naturā mas. z fe. ge. eiusdē nois. vñ nihil ē dcm. Loquor de mlto vino: vel egeo plure vini qđ tu: vel loquor de aliquo panis: qđ mas. z fe. corūdē noīuz talē p̄structionē nō hñt. Et sic p3 qre victrix z vltrix sint ois ge. in genitiuo datiuo z ablatiuo. p3 etiā qre sint tm fe. ge. in noiatiuo accusatiuo z vocatiuo singulari: qđ sit coz' casuum affinitas z cognatio. p3 etiā qre tm sunt fe. ge. in noiatiuo accusatiuo z vocatiuo singulari.

De desinentibus in ox.

Desinentia in ox pdu. penul. genitiui: vt velox locis. excipit capadox docis. Dora. in epi. Mācipys locuples eger eris capadocū rex. Iuuenalis li. 3. satira p̄ma. Quāq; z capadoces faciunt egtesq; bitini. In noiatiuo autē cor. penl. vt in plurib': vt velox cis: veliuox cis. atrox autem naturaliter cor. a.

De desinentibus in ux.

In ux. aut cor. penulti. genitiui: vt crux crucis: dux ducis: nux nucis: trux trucis: vt dicit Prif. in. 6. li. Subiux subiugis: iniux iniugis: volux lucis: barbax nomē: de quo dicit Prif. in fine. 6. qđ barbara i ux magis cor. penul. vt volucis. Excipiunt autē allux lucis. z pollux lucis. Uñ qđā. Volucis a volux vult iter barbara poni. Allux z pollux bene declinant in ucis. Et fm magistruz Bene. pollux lucis pdu. penulti. genitiui: qđ h3 u. nāliter lōgā añ x. in recto. sed volux h3 vocalē. f. u. nālr breuē añ x. z iō in obliq cori. penul. lux. n. lucis pdu. penul. Que dā de accentu noīuz quere in tertia pte b' operis in cap. de spēbus noīum.

Questio de accentu.

Ad predictorū declarationē pōt sic queri. Dēs fere regule quas ponit Prif. in li. de accētū: quaz multe supradicte sunt z declarate sūt ad cognoscēdū tps penultimaz in trissyllabis: z deiceps: qre ergo nō ponit Prif. regulas cognoscēdū di in monasyllabis z dissyllabis sicut in ceteris polysyllabis. Cō ad hoc sic r̄idet frater Robertus anglie. Quāuis necessaria sit cognitio tēporis: in his tñ nō accidit error taz manifestus circa accētū in monasyllabis z dissyllabis sicut in trissyllabis z deiceps. In monasyllabis enī z in dissyllabis semp est vñ locus accēt' nō diuersificatus: nisi fuerit cā ipedico. In trissyllabis autē z deinceps

nō est sic: qz ibi plures pnt accēt diuersa loca obtinere. Itē qz acutus accēt & circūflexus nō multū differūt: vt videt in pnūciādo si ponat vnus p altero: nō incidit ob hoc error manifestus in monasyllabis & dissyllabis. In alijs aut polysyllabis aliter ē. In his. n. est accēt duplex locus pncipalis. s. anpenultim⁹ & penultim⁹. vñ vnus hz accētū pncipalē: reliquus nō pncipalē hz. Vñ si syllaba hīs accētū pncipalē pferat sub nō pncipali: accidit error manifest⁹: qz multuz differūt in pnūciādo pncipalis accētus & nō pncipalis. & iō hac rōne p. r. nō ponit regulas cognoscēdi tps in monasyllabis & dissyllabis sicut in alijs polysyllabis. Ego tamē multa supra posui de monasyllabis & dissyllabis: & declarauī & suppleui aliqñ vba q̄ p. r. scian⁹ ponit in sexto libro de accentu imperfecte: ex verbis que ipsemet p. r. ponit in maiori volumine.

Questio de accentu.

Queri etia pōt q̄re simplr in diuersis tpibus & diuersis psonis diuersificat vbu in modo accētūadi: vt amabā amauerā & h. Itē queri pōt in nobus. Diuersificat enim in illis accētus: ita q̄ in diuersis casib⁹ supra syllabas diuersas sit accētus: vt iter itineris: palus paludis &c. Ratio hui⁹ est vt fiat discretio accidentiū cuiusmodi sunt psona numerus & h. & hoc sic patet. Per hoc enim q̄ sic auget vel minuit numerus syllabarū fit de syllaba vltima nō vltima & d penultima nō penultima: & ita mutata syllaba ab vno loco ad alterz trāsmutat accēt⁹ q̄ fit in illa syllaba: vt p. r. si dicā amauī amauimus: supra eādē syllabā vtrobiz fit accētus pncipalis s. in vna dictiōe fit supra penul. & in alia fit supra antepenul. ppter adiectionē vnius syllabe ad finē. Sitr aut p. r. in noib⁹ sigs inspicit. Item etiā p. r. in vbis diuersificatioe tpe. vt amabā amauero. s. tota variatio ista p diuersificationē syllabaz & tēporz fit: vt iter se distinguatur accidentia. numerus & psona & h. & p modum sitr: qz diuersificatio accētus in diuersis tpibus & psonis fit ppter discretionem accidentiū.

De accētū verborū.

Regulis accētus noium expositis. p. r. determinat de regulis accētūadi vba: s. v. s. t. n. & inordinate: sed sic pnt extrahi diuidēdo. De vbum pme iugatiōis: aut est simplex: aut est cōpositus. Si simplex intelligat de trissyllabis & polysyllabis ceteris. Vel ergo est pntis tps: vel pteriti vel futuri. Si pntis: vel q̄ idicatiui modi: vel iperatiui: vel optatiui: vel subiūctiui: vel in finitiui. Si indicatiui: vel ergo est numeri singularis vel pluralis. Si singularis sic penulti. cor. vt rogito tas: exceptis his q̄ positiōe pducunt in penul. vt magistro stras. Si pluralis pdu. penul. pterq̄ in tertia psona: vt rogitat. Si aut sit pntis impatiui vel subiūctiui. vel ergo singularis numeri vel pluralis. Si singularis: sic cor. penl. vt cogita cogitē. Si pluralis pdu. penul. vt cogitemus cogite tis cogitate. excepta tertia psona que cor. vt cogitēt. Hoc intellige nisi positiōe pducatur pdicta: vt magistra magistrē magistrēt. & ita de silibus dicas. Si aut sit pntis optatiui vel ifinitiui pdu. penul. gñalr: vt recogitarez recogitare. Si aut sit pteriti tps: vel ergo pteriti iperfecti vlt alterius. Si iperfecti: aut idicatiui: aut subiūctiui. Si indicatiui pdu. penul. vt recogitabā. Si subiūctiui cor. penul. vt pntis optatiui. Si aut sit alterius tēporis q̄ iperfecti: vel ergo est pteriti pfecti vel plusq̄ pfecti. Si pteriti pfecti: vel ergo idicatiui vel subiūctiui. Si indicatiui: vlt ergo desinit in aui. vt amauī: vlt i ui. diuisas: vt micui plicui. Si autē in aui pdu. penul. in omni psona pteretq̄ in prima psona pluralis numeri. Si vō desinit in ui. diuisas cor. penulti. in singulari nūero: vt plicui. excepta scda psona q̄ pducit positiōe: vt plicuisti. In plurali aut pdu. penul. pterq̄ in pma psona: vt plicuim⁹ plicuistis plicuerūt

vel plicuere. Si sit pteriti pfecti subiūctiui cor. penul. in omni psona: vt amauerim ris rit. Si sit pteriti plusq̄ pfecti: vel ergo indicatiui vel optatiui vel subiūctiui. Si indicatiui: vel ergo est nūeri singularis vel plalis. Si singularis cor. e. penul. in oi psona: vt amauerā. Si sit pluralis pdu. penul. excepta tertia psona q̄ cor. penul. vt amauerāt. Si aut sit pteriti plusq̄ pfectuz optatiui vel subiūctiui vel ifinitiui pdu. penl. pone vt amauisset. Si aut sit futuri tps. vel ergo idicatiui modi vlt iperatiui vlt optatiui vel subiūctiui. Si idicatiui: tūc in singulari pdu. penul. vt amabo. In plurali vō habet correptam: vt amabimus: excepta tertia psona: vt amabūt. Si vō sit futuz iperatiui pdu. penul. in oi psona tā in singulari q̄ in plurali. Si aut sit futuz optatiui silem hz accētuz pntis modi subiūctiui: vel pntis modi idicatiui. Si vō sit futurum modi subiūctiui silem hz accētū cuius pterito pfecto subiūctiui cor. penul. in cōpōne & in simplicitate sup eandē syllabā. In fine aut regule auctoz cū dicit. Excipit relauo &c. facit q̄dā notabilitatē: & nō pprie exceptionē q̄ qdā sunt vba pme cōiugatiōis: vt relauo: que in pterito pfecto & plusq̄ pfecto idicatiui modi & futuri subiūctiui seruāt accētū supra penul. syllabā. In alijs aut tpibus nō fit supra eādē syllabā sed diuersaz: vt relauī relaueram relauero. ista seruāt accētum sup hāc syllabā la: si dicam relauabā relauabo: seruāt accētuz supra eādē syllabam ua: & ita nō supra eādēz quā pus. sitr est de hoc vbo recino. In reliqs vō oibus ita est q̄ supra eādē syllabā in oi tpe seruāt accētū: vt amabā amauī amaueraz amaurim. Oia ista in hac syllaba ma. seruāt accētū. Et sciēdum q̄ hāc eādē notabilitatē ponit auctoz in vbis scde iugatiōis tertie & q̄rte. Ultimo in hac pma iugatiōe dat hāc regulā. Cū quacūq̄ parte ozatiōis cōponat ppo: quale tps habuerit extra cōpōnem: tale hz in cōpōne: vt redimo in hibeo & silia. Per pdcā satis pōt patere de facili accētuz vboz scde & tertie & quarte iugatiōis. Postmus etiā hic addere: & ad maiorē declarationē vboz sic dicere. E. an r. in vbis actiue vocis breuiat i pterito plusq̄ pfecto idicatiui in oi cōiugatiōe: vt amaueram docueram legeram cucurrerā audiuērā ras. rar. Item in pnti & pterito iperfecto optatiui: & in pterito impfecto subiūctiui tertie iugatiōis: vt vtinā vel cum legerē res. ret. legeremus retis. rēt. Itē in pterito pfecto: & in futuro subiūctiui in oi iugatiōe: vt cū amauerim docuerim cucurrerim audiuērī: amauero docuero cucurrero audiuēro audiuēris. Itē in pnti & pterito impfecto ifinitiui tertie iugatiōis: vt legere pēdere. In vbis aut passiue vocis e. an r. cor. in pnti idicatiui modi in tertia iugatiōe: vt legor legeris vel legere: sequor sequeris vel sequere. Item in futuro idicatiui in pma & secūda iugatiōe: vt amabor amaberis vel amabere: docebor beris vlt bere. Item in pnti impatiui in tertia iugatiōe: vt legere sequere sequatur. Item in pnti optatiui & in pterito impfecto subiūctiui tertie iugatiōis in pma psona singulari: vt vtinā vel cū legerer sequerer. E. vō an r. in vbis actiue vocis pdu. in pterito pfecto idicatiui in oi iugatiōe vt amauerunt vel amauere: docuerūt vel docuere: legerūt vel legere: audiuērūt vel audiuere. Item in pnti & in pterito impfecto optatiui: & in pterito impfecto subiūctiui scde cōiugatiōis: vt vtinā vlt cū docerē res. ret. doceremus retis. rēt. Itē in pnti ifinitiui scde iugatiōis: vt docere gaudere. In vbis aut passiue vocis pdu. e. ante r. in pnti idicatiui modi scde iugatiōis: vt doceor doceris vel docere. Itē in futuro idicatiui in tertia & q̄rta iugatiōe: vt legar geris. vel gere: sequar queris. vel quere. audiar dicis. vlt audiere. Itē in pnti impatiui scde cōiugatiōis: vt docere tondere. Item in pnti & pterito impfecto optatiui: & pte

rito imperfecto subiūctiui p̄me & secūde cōiugatiōis: vt vti nam vel cum amarer amareris vel amare amaretur: amaremur amaremur amaretur. vti nā v̄l cum docerer reris. vel docerere docerēs. doceremur mini. docerētur. Et etiā in p̄iti & p̄terito imperfecto optatiui: & p̄terito imperfecto subiūctiui tertie iugatiōis: excepta p̄ma p̄sona i singulari: vt vti nā vel cum legerer reris. vel legerere legeretur. legeremur mini. renē. Et s̄l̄r in q̄rta iugatiōe: vt vti nā v̄l cū audirer reris. v̄l rere. rēf. audirerur remi ni renē. Item in futuro optatiui & in p̄iti subiūctiui p̄me iugatiōis: vt vti nā vel cū amer ameris vel amere ametur. Item in p̄iti & p̄terito imperfecto tpe infinitiui modi: se cūde cōiugatiōis: vt doceri. Nota etiā sic dicit P̄ris. in. 9. li. i. an̄ mus in p̄terito p̄fecto idicatiui corri. vt amauimus. Item etiā cōiugit in p̄terito p̄fecto & futuro subiūctiui: vt amauerimus docuerimus &c. Et etiā in p̄senti indicatiui tertie iugatiōis: vt legimus. nā in q̄rta p̄du. vt audimus. Item scias q̄ v̄ba p̄me iugatiōis habēt in actiōe & neutro a. p̄ductā ante s. & in secūda p̄sona singulari p̄itis idicatiui modi: vt amo amas. In passiuo v̄o cōi & deponēti h̄nt a. p̄du. ante re vel ris: vt amor amaris v̄l amare. Verba aut̄ secūde iugatiōis in secūda p̄sona p̄senti idicatiui modi singularis habēt e. p̄ductā ante s. in actiōe & neutro: vt doceo doces. In passiuo v̄o cōi & deponēti habēt e. p̄du. ante re vel ris: vt doceor doceris v̄l docere. Verba v̄o tertie iugatiōis in secūda p̄sona p̄senti idicatiui modi in actiōe & neutro habēt i. correptā an̄ s. vt lego legis. In passiuo cōi & deponēti habent e. correptā ante ris vel re: vt legor legeris vel legere. Verba aut̄ quarte iugatiōis in secūda p̄sona p̄senti idicatiui modi actiōe & neutro habēt i. p̄du. an̄ s. vt audio audis: aio ais. In passiuo v̄o cōi & deponēti p̄dicte p̄one h̄nt i. p̄du. ante re vel ris: vt audior audiris vel audire: largior largiris vel largire. Item scias q̄ v̄ba que v̄eniūt cū noibus in ica vel in icus: vel h̄ntibus genitiui in icis p̄ducēt̄ penul. & ipsa pariter p̄ducuntur: vt formica formico cas. amic̄ amico cas. obstetrix obstetricis: obstetrico caris: meretrix meretricis: meretrico caris. Aduerbe etiā sicut dicit P̄ris. in. 9. li. vbi ait de v̄bis secūde cōiugatiōis in p̄ncipio. Obseruādum est in oibus v̄bis q̄ si p̄teritum minuat p̄senti syllabas: necessario erit penul. p̄du. in p̄terito siue cor. siue p̄du. sit in p̄senti nisi syncopam patiat̄. vt cieo ciui: & p̄ syncopam cy. rideo risi. faueo faui. augeo auxi. moueo moui. sedeo sedi. facio feci. fugio fugi. fodio fodi. venio veni. ergo langueo lāgni. & liqueo liqui pares h̄nt in p̄terito & in p̄iti syllabas. corri. enim penul. p̄teriti. Dicit insup̄ P̄ris. in. 9. lib. q̄ duxi p̄teritum de duco ducis ostēdit esse correptum nāl̄iter ex noie q̄ ab eo deriuat̄: & cor. dux ducis: sicut rexi p̄dnci approbat̄ ex nomie q̄ ab eo nascit̄ rex regis. Et subdit ibidem P̄ris. Que rit̄ igit̄ an luceo luxi debeat nāl̄iter p̄ductum accipi cuz lux p̄ducas. In quo etiā illud querit̄ an nomē a v̄bo: an magis ex noie v̄bum natum sit: q̄ esse mibi rectius videt̄ qm̄ q̄ ab igne igneo ignes ignesco: & a flāma nascitur flāmo flāmas & flāmesco. & sic p̄ q̄ luxi p̄teritū p̄du. p̄mā nāl̄iter cum lux lucis a quo nascit̄ p̄ducas.

De accētū partium indeclinabilium.

Jam in precedētibus determinatum est de modo accētūadi in partibus declinabilib⁹. Nūc ser̄to determinādum est de modo accētūadi in partibus indeclinabilibus. & primo de accētū p̄positionum. secundō aduerbioꝝ. De accētū p̄positionum tres regule dan̄t̄ quas interponam cum determinabo de impedimēto accētū distinctiōis. Quedam p̄positiōes interponūt̄ vel in cōpositiōe vel in apposiōe: vt qua de causa: qua ex re: quā ob rem: quas ob res. que q̄dam putant esse cōposita:

q̄ P̄risianus dicit in. i. 4. li. q̄ ob p̄positio cum alyis partibus iūcta simul cum illis loco cōiunctiōis causalis accipit̄: vt q̄obrem pro quapropter: vt. s. totum hoc q̄obre pro causali iūctiōe ponat̄: siue dicat̄ pars cōposita siue nō. Donatus tamē dicit. Interrogādi aduerbia cur: q̄re: quāobrem: quidam dicūt esse tres dictiones aggregatas loco vnus post̄as & penultimam acuet̄es. Quidā dicūt sub tribus accidētibus p̄ferēdas.

De accentu aduerbioꝝ.

Si aduerbium desinat in a. acuit in fine: vt dicit P̄ris. in libro de accentu. Ad cuius itelligētiā scias q̄ vt dicit P̄ris. in. i. 5. lib. aliqñ ablatiui nominū pro aduerbyis accipiunt̄: vt vna qua nequa: & de talibus itelligit̄: tunc enī seruāt̄ accentū supra vltimā p̄pter cōcidētiam in nomie. vñ vna aduerbium acuit in vltimā ad d̄riam eiusdem fm̄ q̄ est nomē ne. s. nomē esse putet̄. Alia. n. aduerbia in a. nō acuiuntur in fine: vt postea: interea: ita. Sed qd̄ dicem⁹ de roma iana: qñ ponunt̄ aduerbialiter: vt venio roma: oꝝ ne acui in fine: Dico q̄ nō: quia nō est oio simile in vna & roma. Non enim ita omnino aduerbialiter ponunt̄ nomina p̄pria sicut vna: qua: nequa: qd̄ patet q̄ debent cōcordare cum nominibus adiectiuis & relatiuis accidētibus sicut alia nomina: vt venio roma que est pulchra ciuitas.

De aduerbyis terminantibus in e.

Aduerbia terminata in e. nō descēdentia a p̄p̄is noibus cor. penl. vt a p̄mū p̄mule: sedulus sedule: s̄z veniētia a p̄p̄is noibus p̄du. vt tulliane. i. modo tullij: martiane. Et q̄ vt dicit P̄ris. in. i. 4. li. noia apud autores aduerbialiter ponunt̄: & qdā p̄ oēs casus: & tūc sunt ideclinabilia: vt sublime volās: sublime volantis: sublime volāti &c. & talia nō mutāt̄ accētū. Itē nota q̄ fm̄ P̄ris. pone aduerbiū acuit penultimā ad differentiā h⁹ verbi pone qd̄ circūflectit̄ p̄mā. Sed nunq̄d. hoc in alyis s̄l̄l̄b⁹ regulariter obseruat̄: vt dicat̄ age vltima acuta qñ est aduer. ad d̄riam age vbi ioperatiui: Dico q̄ nō: q̄ est qñ autores seruauerūt cōcidētia: & est qñ nō. Neq̄ opz q̄ in talib⁹ seruet̄ cōcidētia nisi in paucis possitis ab autore: q̄ vtraq̄ est pars p̄ncipalis. & certā h̄nt differentiā p̄pter accidētia sua: & neutra dependet ab alia sic infra dicet̄ cū agetur de impedimēto differentie.

De desinentibus in i.

In i. aduerbia terminata corripiūt̄ penulti. vt vesperi.

De desinentibus in o.

Aduerbium si terminet̄ in o. cā d̄rie in vltimo seruat̄ accētū: vt falso qñ est aduerbiū vltima acuit. qñ est nomen vltima grauaf. hoc dicit P̄ris. in li. de accētū. Hoc itelligi videt̄ de aduerbyis in o. desinentib⁹ descēdentib⁹ a p̄noib⁹: vt eo aliquo alio. Licet. n. q̄ sit nomē & aliud: tñ qdā putauerūt ista noia q̄ sequunt̄ regulā secūdi modi. p̄nominū: vt q̄s: & composita ei⁹ & ali⁹ & h̄s esse. p̄noia. vñ cū dicit Aduerbium in o. terminatū acuit vltimaz: glosaf. De q̄bus aduerbia q̄ facis addas. ista expositio videt̄ mibi bona: & in paucis h̄z istatiam. excipit̄ tñ falso: q̄ P̄ris. dicit q̄ acuit vltimā: & forte aliq̄ pauca alia. De hoc ēt infra dicā cuz agef̄ de impedimēto differentie. De desinentibus in am.

In am nisi defendat̄ positio vt vnq̄ in penl. de p̄ri munī: vt bifariā trifariā multifariā. Quidam excipiūt̄ palā ad d̄riam accusatiui de pala pale. sed hoc multis nō placet: q̄ fm̄ hoc aciret̄ multifariam ad d̄riam adiectiui nois: & perperā ad d̄riam adiectiui nois. Declinat̄ aut̄ perperus ra rus: p̄opterea h̄s d̄ria vel cōcidētia nō semp̄ attēdit̄: imo est qñ autores seruauerūt cōcidētia: est & qñ nō: vt infra in impedimēto d̄rie dicet̄.

In as De desinentibus in as. aduerbia terminata in vltima acuntur: vt alias fm qd est aduer. acuiſ in vltima ad dif feretiam nois alias de aliis alia: qd in fine grauaf.

In er De desinentibus in er. aduerbia terminata cor. penult. vt grauitet: nisi positio interueniat: vt prudeter.

In es aduerbia De desinentibus in es. desinentia cor. penulti. vt quinquies.

Aduerbia Aduerbia terminata in itus. in itus terminata corripiunt penulti. vt funditus diuinitus. In c.

In c. aduerbia terminata acunt vltimaz: vt huc ad huc: hinc ab hinc: hac illac istac: illic istic: quoz etia integra erat illice istice illuc istuc. excipit donec qd vltima corripit sicut nec. et ideo penultima acuiſ. In l.

Aduerbia terminata in l. pauca inueniuntur: vt in simul edepol. simul enim pmam cor. Facetus. Stratus et opratus studeat simul oibus esse. Dissyllaba vo habent in penul. accentum: vt semel.

Dubitari De dubijs aduerbiozum. consistunt de accetu quozudam aduer bioz: sicut de his que coponunt a magis: minus: modo: super: tñ: tenuis: vbi: inde: longe. de quibus per ordinem videndum est.

Multomagis De compositis a magis: sic dicit Dug. in rosario semp due sunt partes: et sic duobus accetibus regede. sicut etia quanto magis. Et scias qd multo et quanto sunt noia aduerbialiter posita: et no mutant accetum noium. vñ non debent acui in fine. sicut multo maxime dicitur.

A minus De compositis a minus. coposita etiam hnt dubitationem: de quibus Dug. in rosario dicit. paulo minus et nihilominus qñq sunt dictiones coposite: qñq ofones. Cum aut paulominus est dictio coposita debet pferri sub vno accetu acuto posito in antepenul. et est aduerbium remissiuu: et tatum valet qñtum fere: vt paulo minus sumauerit me in terra. Quñ vo sunt due dictiones: et paulo ablatiuus: et minus nome vel aduerbius: vt paulo minus debet pferri sub duobus accetibus: lz minus cor. Et minus copariue tenet: tam nome qñ aduerbius: vt paulo minus minorat ab angelis: et minuiti euz paulo minus ab angelis. Item iste est doctor: sed ipse est paulo minus ipo doctus. Item hoc aial est paruū: et hoc est paulo minus illo. sicut est de dictioe nihilominus. Cū eniz est dictio coposita debet regi vno acuto accetu in antepenul. collocato: et est diuictis aduersatiua: et valet tatum qñtuz tñ: vt ipse me offendit: et ego nihilominus hñ feci ei.

Quñ vo est oratio. s. ablatiuus nibilo et minus nome vel aduerbium debet pferri duobus accetibus sicut paulo min⁹ et minus tenet copariue siue noialiter siue aduerbialiter accipiat: vt iste multu comedit: et iste nibilo min⁹ isto. noialiter tenet hic. Hoc aial est magnu: et illud nibilo minus est illo. et semp in tali constructioe intelligimus minus ad regimē illius ablatiuus sicut est in paulo min⁹. Quo minus per q. scriptu semp sunt due dictiones. Nam cominus p. c. i. ppe: vna dictio est: tñ Papias dicit. Quomin⁹. i. alter no: quasi pro vna dictioe sumes. De siquomin⁹ sunt due opinionones. Nam Dug. in rosario dicit tres esse dictiones. Joan. i. 4. Si quo minus dixissem vobis: qd vado parare vobis locum. et sunt sub tribus accentibus proferende: et est si coniunctio: minus ponit pro aduerbio negadi. s. non.

De accen. aduerbiozum

quo est nome. et ibi supfluit. vel ibi ponit aduerbia quo idest aliquo modo: et est sensus. Si non essent: vel aliquo modo no eent in domo patris mei mansiones multe dixissem vobis: qd vado parare vobis locu. Alij dicunt qd sunt due dictioes. s. ablatiuus siquo: et min⁹ aduer. i. si in aliquo minus. et fm vtracq opinionoz minus acuit penul. Cominus et emin⁹ coponunt a manus: et cor. mi. vñ vsus. Eminus ad loqe sed cominus ad prope spectat.

Composita De compositis a modo. a modo qñtionē hnt: vt quomodo nullomō et. Ad hoc dicit Dug.

in pdicto libello q rosariū dicit: qd quo mō: nullo mō non sunt dictiones coposite s3 due dictiones: vñ duobus accetibus debet regi. Ponit tñ qñq quo pro qliter: et tūc in signuz huius rei qd ille due dictiones ponunt pro vna: pñt pferri sub vno accetu. sed qñ retinent in vi noium: tūc sub duobus accetibus debet pferri. Sicut dicitur est de nullo mō et vllō modo. Pñt. etia dicit in. is. li. vbi agit ve abnegatiuis. Alie partes accipiunt pro aduerbioz diuersis significationibus: et est qñ dne partes ponunt pro vna: vt nullo modo: nullatenus. Et pdictis vbis duplex ē opinio. Quidam dicunt qd penul. pdictoz acuiſ: qd sub vno accetu pferunt vt pro vna dictione notent. Alij dicunt pñt. iō diuixisse duas partes pro vna ponit: nō qd sint due s3 potit vna coposita: qd pñt. nunq negat: s3 duas inq: eo qd due ite gre partes p coponez ibi iuncte inueniunt. De solūmodo et tatum modo et nullomodo vsualiter tenet qd sint sub vno accetu sicut coposita dictio pfereda. Pñt nihilomin⁹ eē due partes: s3 in alio sensu. quo enim et mō due ptes sunt: si quo modo tres partes sunt vel eē pñt: vel due: si quo et mō. Quicqd tñ sit pferit mō disiunctim penul. acuedo.

A super composita De compositis a super. dubitationē habēt vt desuper in super.

Quidam enim dicunt qd sunt due dictiones. et sic sub duobus accetibus sunt pferede. et sup tenet loco casus: nam si casus sequit stat duas eē dictiones: vt de sup terrā. Alij qd verius creditur eē dicunt vnam dictionē esse compositā. Dicit enim pñt. in. i. q. li. in tractatu ppositionū a. q. prepositio carēs casu solum pponit p copositionez. vñ cum dicit in regula generali qd prepositio composita cū dictione habente penultimā acutā antepenul. eā facit: dat p oppositum itelligi qd si penultima est correpta in simplici: copositione nihilominus sit cor. vnde inuenit desuper et defozis. idem a simili dicit de afozis.

De compositis a tamen. a tamē querit: vt attamen: verūtamen: sitamen: sed tamē.

Dug. dicit qd sunt due dictiones: et sub duobus accetibus pferede. vñ verū tamē duobus accetibus debet pferri: et ibi vey est nome: sed ponit pro hac diuictione copulatiua sed. tñ est iunctio aduersatiua. Sicut dicit de at tamen. et sed tamen. et dicit qd at et sed sunt ibi copulatiue coniunctiones. tamen vo est aduersatiua coniunctio. et dicit etia qd pñt. non facit mentionem de compositione pdictoz. Alij dicunt qd tamen cum pdictis componit: et sub accetu acuto in antepenul. posito sunt predictae dictiones pferede: vt verūtamen attamen sed tamen sitamē. et hoc qñ ponunt in vi vnius diuictionis: sicut pro sed vel pro fili diuictioe. Pñt etia pdicte esse ofones siue due partes: et regi duobus accetibus: s3 in alio sensu: vt si dicā. Grater iohannes ianuensis qui copulauit hunc libru dicit qd deinceps acuit penl. vey tñ est qd multi aliter dicunt: et ita de filio. s3 tñc tamē ponit pro sed: et verū est nomen. et hoc cōiter tenet. et hoc credo verū. Dico ergo qd verūtamen et attamen et huiusmodi debet acui in penul. vt dicitur est. siue velis dicere

¶ sint vere compositiones: sive manū dicere q̄ sint irregi-
lares vocū 2geries: fungētes loco vni^o dictionis. Inuenit
et̄ tametsi. Ad heb. 6. Tametsi ita loq̄mur. i. q̄uis.

De compositis a tenus.

De compositis et̄ a tenus dubitat. Prif. enī dicit in tractatu p̄ponūz q̄ apud grecos to x̄p̄is q̄d est ten^o: nō p̄positio s̄ aduer-
biū eē ostēdit. vñ de hacten^o: nullaten^o: q̄tenus: ozeten^o:
querit̄ an sint dictiones cōpositē. Ad hoc dicit̄ Bug. in ro-
fario siue in libello q̄ icitulat̄ fm̄ cū de dubio accētū: q̄
hactenus: q̄tenus: nullatenus sūt due dictiones inuicē cō-
positē: et̄ debēt p̄ferri vno accētū acuto posito in an̄penl̄:
et̄ addit vt oīs obiectio remoueat̄. Dicimus q̄ hactenus
nō p̄ponit̄ ex hac fm̄ q̄ ē p̄nomē: s̄ fm̄ q̄ est aduerbiūz
vel aduerbiali tenet̄. sed si hac tenet̄ in vi p̄nois: et̄ ten^o
in vi p̄ponis p̄ferēt̄ est sub duob^o accētib^o hacten^o. silr
in oīb^o syl̄lib^o. Ad hanc opinionē facit̄ q̄ dicit̄ Papi. ea-
ten^o. i. eousq; hucusq; ea rōne. et̄ ita videt̄ velle q̄ sit vna
dictio. Itē dicit̄ q̄tenus est aduer. loci vel t̄pis: vt cū dicit̄
mus: Quaten^o ibim^o. i. vsq; quo: q̄ rōne: quo ordine: quo
usq;. Itē Bug. in p̄dicto li. dicit̄: q̄ p̄t̄ dicit̄ p̄rinus per i. et̄
deriuat̄ a p̄pe: et̄ est aduer. t̄pis vel ordinis p̄rinus. i. sta-
tū vel p̄sequēt̄. P̄t̄ ē dicit̄ p̄tenus per e. et̄ est cōposi-
tūz a p̄o: vel a p̄cul: et̄ tenus per e. et̄ est aduer. loci. p̄ten^o. i.
lōge: q̄ si p̄cul a tenus. Quatenus aut̄ semp̄ scribi d̄z per e.
et̄ nunq̄ per i. Nihil enī est q̄ten^o. Prif. et̄ dicit̄ q̄tenus eē
adiūctiua d̄ictionē. Alij dicit̄ q̄ p̄nt̄ esse dictiones vel
ōrōnes. vñ Papi. sub syl̄laba hac hacten^o. i. vsq; nūc q̄dā
duas faciūt̄ partes: quidā vna: s̄z meli^o vna. Itē Bug. i
libello de dubio accētū dicit̄: q̄ si in hac dictione q̄tenus
teneat̄ qua in vi nois: et̄ tenus in vi p̄ponis p̄ferendū est
qua tenus sub duob^o accētib^o: sicut et̄ hac tenus: et̄ subdit.
S̄z diceret̄ alijs. Quātr̄ potero cognoscere q̄ q̄ten^o
sit dicitio p̄posita: vel q̄ sint due dictiones. Ad hoc dicit̄
q̄ sensus cōstructionis hoc ei iudicabit̄: et̄ etiā dictionū cōstru-
ctio. Si enī illi ablatiui tenent̄ adiectiue: dicit̄ dū est nul-
la tenus: hac tenus: qua ten^o semp̄ sub duob^o accētib^o p̄-
ferēdo. Si vō nō tenent̄ur adiectiue et̄ i vi ablatiuoz effici-
unt̄ dictiones cōposite ex illis: et̄ p̄positiōe tenus: et̄ tūc di-
cet̄ hactenus: nullatenus: q̄tenus: sub vno accētū posita
sup̄ an̄penl̄. syl̄labā. Et̄ q̄ dicit̄ Prif. duas partes poni p̄
vna: cū dicit̄ nullatenus: dicit̄ cū dixisse hoc: nō q̄ vel-
let nullatenus nō esse dictionē cōpositā: s̄z q̄ ille due par-
tes itegre iūgūt̄r i illa cōpositiōe. Dec Bug. Papi. fm̄
vltuz p̄p̄ia videt̄ stare opiniōe. vñ dicit̄ hac ten^o q̄tū ad
artē due sūt p̄tes: p̄nomē et̄ p̄positio: sic pube ten^o: et̄ circū
ten^o. s̄z obtinuit̄ vsus p̄ vna parte hēri. s̄ p̄ aduerbio t̄pis.
Tertj dicit̄ q̄ tenus aliq̄ postponit̄ dictioni casuali: vt
hac tenus p̄b. qua tenus. ore tenus: verbo tenus: et̄ tūc nō
ide puenit̄ cōpositio: imo oīo. Ten^o aut̄ p̄positio que q̄si
semp̄ postponit̄ dicit̄im a suo ablatiui p̄feri: q̄ tūc s̄z
Prif. nunq̄ per cōpositionē p̄pones sic postpositē p̄ferūt̄
tur. Quis ergo dicit̄ qua tenus: vbo tenus: circū tenus:
hac tenus sūt due partes: et̄ sub duob^o accētib^o p̄ferēde: et̄
te acuit̄: q̄ p̄positio postposita suo casuali seruat̄ gene-
ralē regulā accētū que est vt bisyllabe p̄p̄ones acuat̄
penel. vñ dicit̄ Prif. in tractatu p̄ponūz. Sine p̄positio ē
et̄ verbū: sed accētū differt̄ quādo p̄ponit̄. p̄posita enīz
granatur vtrazq; syllaba: vt sine timore postposita penul.
acuit̄: vt te sine nil altū mēs ichoat. De hoc etiā vide ifra
in ipedimēto dictionis. Si vero tenus postponitur dictioni
nō casuali tūc potest esse cōpositio: vt p̄tenus q̄d cōpo-
nitur a p̄cul et̄ tenus: et̄ actenus sine. h. q̄d cōponitur ex ac
aduerbio et̄ tenus. vñ Papi. bñ dicit̄ actenus esse cōposi-
tū: et̄ tūc sine h. scribit̄. q̄n vero ibi est h. sūt due partes
et̄ duobus accētibus p̄ferēde hac et̄ tenus: et̄ acuit̄ te. S̄z

q̄ dicit̄ Papi. eatenus esse dictionē: id hoc facit̄: q̄ ē oīo
nō p̄fecta. Et̄ p̄ hoc ē dicit̄ q̄ q̄ten^o ē aduer. i. aduerby lo-
co s̄p̄tū: q̄ p̄positio cū casuali eḡp̄ollet. aduerbio vlt̄ p̄t̄
dici q̄ Papi. loquit̄ p̄ suo t̄pe: q̄ forte tūc vsualiter dice-
batur: ozetenus grauata te. s̄z fm̄ artē acuēda ē: et̄ hoc vi-
detur notasse Papi. cū dicit̄ hactenus. q̄tū ad artē antez
sunt due partes: p̄nomē et̄ p̄positio: sicut pube tenus: sed
vsus obtinuit̄ p̄o vna parte haberi. S̄z nūc moderni lit-
terati cōiter dicit̄: q̄ pube tenus et̄ hactenus et̄ h̄ sunt di-
ctiones: et̄ acuit̄ te: q̄ p̄positio postposita suo casuali suat̄
p̄p̄riū accētū: vt dicit̄ est. De q̄ tenus dicendū est q̄ sunt
due partes. et̄ q̄ dicit̄ Bug. q̄ quatenus semp̄ scribit̄ per e.
et̄ quatinus nihil est: nō credit̄ ei: imo q̄tinus put̄ per i. ē
scribēdū deriuat̄ a qua et̄ est simplex. vñ dicit̄ Papi. Qua-
tinus put̄ est cōiunctio causalis: per i. scribit̄. P̄t̄ etiā eē cō-
iunctio adiunctiua. Doc etiā vult̄ Hecisimus q̄ dicit̄. Di-
ctio quatinus est: oīo qua ten^o esto. Dicitio sub media bre-
uis ē: oīo lōga Si fiat. p̄sa: breuiat̄ tū vtrazq; metz. It̄e
vltia opio p̄babilior ē et̄ cōior. S̄z hic orit̄ q̄d q̄dā dif-
ficialis et̄ nō dissimulāda. Dicit̄ enī q̄ ore ten^o hac ten^o p̄
h. q̄ tenus et̄ h̄ sūt due partes et̄ duob^o accētib^o regende.
S̄z q̄d dicem^o de nullaten^o: vllatenus: oēs cōiter p̄ferūt̄
has dictiones sub vno accētū tanq̄ sint dictiones p̄positē: s̄z
sunt q̄dā irregulares vocū 2geries: q̄ fm̄ vsū sub vno ac-
cētū acuto posito sup̄ an̄penul. p̄ferunt̄: ac si eēt̄ vna di-
ctio cōposita. et̄ talis irregularis vocū 2geries inuenit̄ in
multis alijs: sic in euestigio ext̄plo. vñ dicit̄ magr̄ bñ. In
ope Donati inuenim^o: q̄ p̄positio videt̄ p̄ p̄ponem venire
cū sequēt̄ casuali: vt iuicem ext̄plo nō ext̄p̄plo: q̄ p̄p̄o
nō corūp̄t̄ casū cui trāsitiue adiungit̄. i. actm̄ et̄ abltm̄ se
quet̄: et̄ ita nihil est dcm̄ ext̄p̄plo. Silr vident̄ p̄pones
eē p̄fites: decetero: d̄facili: ex improuiso: euestigio: q̄s oēs
dicim^o in vitate nō eē p̄pones: s̄z irregulares vocū cōge-
ries. et̄ hoc id: q̄ casus cū sua p̄pone fungit̄ loco aduerby
vel aduerbialis determinatiōis. vñ p̄nt̄ casualia cuz suis
p̄ponibus ad it̄rogatiōes aduerbioz r̄deri: vt quo va-
dis: ad vrbē q̄liter fiet hoc: de facili. q̄liter it̄roiuit̄ iste:
ex improuiso. q̄n venisti: ext̄p̄plo. i. statim. Sic q̄ dcm̄ est:
q̄ nullaten^o vllaten^o et̄ h̄ nō sūt p̄positiōes: sed q̄dā irre-
gulares vocū cōgeries: q̄ sub vno accētū fm̄ vsū p̄ferunt̄
tur ac si eēt̄ vna dicitio. Et̄ hoc inuit̄ Prif. in tractatu
aduerbioz: vbi agit̄ de abnegatis dicēs. Est q̄n due par-
tes ponunt̄ p̄ vna: vt nullo mō: nulla ten^o. Si at̄ vlt̄erū
velis istare et̄ dicere. q̄ a sili ore ten^o hac ten^o et̄ h̄ possunt̄
sub vno accētū p̄ferri. Dico q̄ nō sequit̄: q̄ p̄dicta sunt
q̄dam irregulares cōgeries vocū et̄ improprietates artis: et̄
improprietates nō sunt ext̄dende s̄z p̄pter cōm̄ vsum:
vel p̄pter poeticā auctoritatē sunt sustinēde: et̄ ita siliūm
idem sit iudicium.

De compositis ab vbi.

De compositis ab vbi p̄uenit̄ q̄ri vt alicu-
bi: atubi: astubi: postubi: nū-
cubi et̄. Dico q̄ vbi sc̄ipit̄ vñ dec̄ it̄ep̄ōes et̄ adiectiōes: vt
sicubi: necubi: alicubi: nūcubi: ecubi: vbiq; vbiubi: vbiuis
vbiuber: vbiuq; vbinā: et̄ q̄libz istaz dictionū vno accē-
tu regit̄ cū sit vna dicitio. vñ sicubi: necubi: alicubi: nūcū-
bi: ecubi: acuit̄ an̄penl̄. vbiq; vō acuit̄ penl̄. de alijs p̄ pa-
tere. Inueniunt̄ et̄ q̄dā vocū aggregatōes q̄ vident̄ eē cō-
posite ab vbi: sed p̄pe nō sūt p̄pones: sed q̄dā irregulares
vocū 2geries: vt atubi: astubi: postubi: q̄ fungūt̄ locovni^o
dictionis. s̄z postq̄ vel sed: vel alteri^o cōsiliis dictionis: et̄ tūc
ad denotandū q̄ due dictiones ponunt̄ p̄ vna debēt sub
vno accentu p̄ferri: vt videlicet an̄penl̄. acuat̄. Possunt
nihilominus poni in vi duarū dictionū: vt manifestū est
vt at vbi. i. sed postq̄ sed q̄n. vñ ad Sal. At vbi venit ple-
nitude t̄pis. i. sed postq̄: et̄ tūc cōstat q̄ regunt̄ duob^o p̄-
cipalibus accentibus. et̄ silr de ast vbi: post vbi: et̄ siliubz:

Marginal notes in a small script, likely from a commentary or glossary, partially obscured by the binding and bleed-through.

si aliqui huiusmodi irregulares vocum generes inueniant. De copo-
sitis ab inde et longe infra dicam in impedimento distinctionis.
hec de accentu partium etiam indeclinabilium dicta sunt.

De sex impedimentis accentus.
Hunc septimo loco restat determinare de i-
pedimentis accentus. **Scias**
ergo quod impedimenta regularum de accentu traditarum sunt sex. scilicet
cōcisio: differētia: cōsortiū: vsus: enclisis: distinctio.

De vnoquoque istorum nunc per ordinem videamus.

Concisio impedit nalem accentum: quia supra quacūque
syllabam fuerit accētus in integra dictione:
sup eadē remanet i corrupta: vt amat. p. amant. circūfle-
ctit enī hāc syllabā mat sic amant: et eadē pdu. **Silr** de-
finētia i as: seu gētilia: siue pma circūflectūt vltimā cau-
sa cōcisiois: quia illa eadē circūflectebat i integris: vt nostras
vestras: cuias: arpinas: rauēnas: et his filia: quoz nti oim
fuerūt nrtatis: vrtatis: cuiatis: arpinatis. rauēnatis penul.
circūflecta. **Silr** gris: istic: illic: circūflectūt vltimā: quia ite-
gra eoz fuerūt gritis: illicce: isticce: q̄ nfo tpe p cōcisionez
pferunt: sic vult. **Prif.** in. 4. lib. dicēs vbi determinat de
definētib⁹ in as. **Illud** idē cōtingit i vocatiuis apocopatis
quoz nti corripunt i anpenl. q̄uis ibidē sit accēt⁹ acur⁹:
vt vgilī⁹ o vgilī: mercuri⁹ o mercuri: martiri⁹ o martiri:
vultē⁹ vultei: gai⁹ gai. **Tales** enī vocatiui acūt penl. q̄:
uis ipsa sit breuis: sic illa eadē acūt i nti eoz: et acuerēt
in illis vrtis vgilī: mercuri: martiri: si vsus hēret: q̄ sub-
tracta vltia vocali oportuit quod accēt⁹ acur⁹ remaneret su-
per eandē syllabā: sup quā fuisset i integris: sic pbat. **Prif.**
in li. 7. b. vbi determinat de vrtō singulari scōde decliatiois.

Postēdit ēt ibidē quod vultei: pōpei sūt duaz syllabay: et i. ē
ibi cōsonās: et gai monosyllabū est. vide in tertia parte vbi
agit de nō scōde decliatiois. **Et** obijciat hoc docume-
tu de cōpositis ab ide aduerbio: vt exide: subide: deinde:
pinde. quū hec integra habēt accētū sup anpe. s; facta cōci-
sioe habēt accētū supra hāc syllabā in: vt exin: subin: pin:
dein. **Ad** hoc dico quod integra nō habuerūt accētū acūtū su-
per anpenl. p nās cū penl. esset lōga positioe: ad quā pte-
bat pncipalis accēt⁹: et iō facta corruptioe siue cōcisioe vlti-
time syl. accēt⁹ reuertit ad locū suū. i. ad syllabā in. **Itē**
obijciat de hoc vbo petyt. p petiuit: quia nō hz accētū sup pe-
nul. **Dico** quod mutatio tps hoc fecit: quia petiuit pdu. pe. sed
petyt cor. pp vocalē sequētē. **Silr** deū acūt penl. p deo-
rū: et nō videt regulā cōcisiois fuare: quia deū acūt penl. sed
deoz flectit. **Dico** quod hoc fit pp subtractionē vocalis. **Re-**
gula. n. de cōcisioe itelligit remanēte eadē vocali: sic vult.
Prif. in. 7. li. vbi agit de vrtis scōde decliatiois. **In** abscisioi-
bus ingt: si ea vocalis in q̄ est accēt⁹ integra manet: seruat
ēt accētū itegrū: vt audyt audiuit: nrtas nrtatis: illic illicce.

De mutatione accentus causa differentie.

Causa differentie sepe mutat vel corrupit nalem ac-
cent⁹: vt pone aduer. acūt vltimā ad diffe-
rentiā hui⁹ vbi pone: qd circūflectit pma. **Silr** circū quā-
do postponit casuali acūt vltimā ad dñaz hui⁹ nois cir-
cū: vt maria oia circū. **Silr** ḡ nomē circūflectit vltimaz
ad dñaz hui⁹ cōiunctiois ergo. **Et** alio: et aliquo hnt accen-
tus in fine ad dñaz noius: sicut alias: et hoc possessiuū cui⁹
in fine acūt ad dñaz huius ifiniti nois: cui⁹ ia. iū. **Et** s;
querit q̄re in multis alyis talis dñia nō seruat: vt mō: se-
ro: cito: crebro: vero. **Deberēt** enī et hec mutare accētū ad
differētiā noius. **Ad** hoc dico quod sufficit dñia tps in vltia
syllaba: quā q̄ sunt aduerbia habēt vltimā correptā: s; q̄
sunt noia pducūt eā. **Tū** datini et ablatiui aduerbialr po-
siti nō mutāt accētū: vt ligdo: secreto: tuto: et filia que nō
trāseūt in aduerbia: q̄uis ponant aduerbialr. vñ hnt vlti-
mā lōgam sicut et noia: vt vult magister et bene. **Dic**
nota quod sicut dicit **Prif.** in. 15. li. in tractatu de aduerbijs.

De impedimentis accentus.

Aduerbia veniētia a noibus scōde declinationis puerūt
o. in e. longā: vt huic claro clare: huic optimo optie. **Mul-**
ta aut ex supradictis noib⁹ ipsa terminatioe datini p ad-
uerbijs accipiunt: vt falso: insulto: postremo: sedulo: augu-
rato: manifesto: puato: pcario: merito: et sepe corripunt o.
terminalē qm aduerbia trāseūt: vt cito: sero: mō: necessa-
rio dñ et necie: verū et vero: p̄mū et p̄mo. **Ista** s; magistrus
et bñ pducūt o. et filia: vt vidisti. **Excipit** in tria spāl̄r de q̄
bus etiā **Prif.** exēplificat vt patuit. vñ dic magister et bñ.
In o. pducūt dñi et ablati: siue ponant casualr siue aduer-
bialiter: vt merito: pter gerūdā q̄ s; donatū cōia sunt: vt
legēdo: et pter cito: sero mō et alia pauca que posita aduer-
bialr cōia sunt. vñ p̄s q̄ hō dñi in o. aduerbialr positi non
acunt in fine. nec etiā alia aduerbia nisi pauca exceptis
aduerbijs in o. q̄ sūt a pnoib⁹: vt eo: alio: aliquo et silib⁹:
sicut dixi supra: qm determinavi de aduerbijs terminanti-
bus in o. ppter hoc multi dicūt quod multo: tāto: quāto: cuz
sint dñi aduerbialr positi nō debēt in fine acui: cū nō sint
pnoia: nec ēt sequant regulā scōi mōi pnoius: vt qs: vn⁹:
tor: ali⁹: et. **Hō** enī q̄ descēdūt a noib⁹ sequētib⁹ regulaz
aduerbia i o. q̄ veniūt a pnoib⁹: vt illo: eo: alio. et cōposi-
ta a q̄: vt siq̄ neq̄ aliq̄ ecquo quoquo: oia ista a quo ad-
uerbio loci pponunt. **Talis** at nō mutat accētū ad dñaz
hō verbi canis: quia vtraq̄ est pncipalis ps et certā hz dñaz
ppter accētia sua et neutra depēdet ab altera: s; vbi dñia
hō locū dñ vnū ab altero per ordinez depēdere. ita pōt in
silib⁹ dici et vbi vtile et notabile nisi i aliqb⁹ cōis vsus
p̄dicat: vel ex p̄sa auctoritas: et gñalr obseruandū.

De mutatione accentus causa cōsortii.

Consortium masculini qd ē cui⁹: et vtraq̄ pluraz acūt penl. pp cō-
sortiū masculinoz et neutroz suoz in qb⁹ penul. de ne-
cessitate acūt: vt vterq; vtrūq; plerūq; plerūq;. **Pōt** tñ
esse in cā cōiunctio enclitica siue epictasis. i. syllabica adie-
ctio. s. q;. **Itē** pōt dici de cōpositis ab hoc vbo facio: q̄ reti-
nent a in cōpōne q̄ ppter cōsortiūz pme psonē in q̄ anpe-
nul. acūt eadē facta penul. acūt in scōda psona: vt bifac-
cio cis. q̄uis ipsa sit breuis. **Silr** tepefacio cis. cit. **Si** vō
corrupat illa vocalis a. vt ificio. tūc nō seruat cōsortiū ac-
cent⁹: vt inficio cis. cit. sicut vult **Prif.** in. s. li. c. dicēs. **Si**
vō facio verbo vel fio integris manētib⁹ aliud vbi in fu-
nitū ante ea cōponat: nō solū significatiōes et cōiugatio-
nes itegras eis fuam⁹: sed ēt accent⁹: vt calefacio cis. cit.
tepefacio cis. cit. **In** scōda. n. et tertia persona pen. acūt
q̄uis sint breues. silr calefio fis. fit. et tepefio fis. fit. fina-
les fuāt accēt⁹ in scōda et tertia psona: quos hnt i simplici-
bus. **Idē** ēt cōtingit in hoc vbo fideiubeo bes. bet. quia se-
cunda psona et tertia acūt penul. ppter cōsortiū pme
psonē: q̄uis hec syllaba iu. sit breuis. **Et** hac rōne pos-
sumus dicere vsucapio pis. pit penul. acuta pp cōsortiū
pme psonē: sed iā multi grauāt eā qd laudo: et bñ pōt fieri
cum sit breuis. **Idē** cōtingit in hoc vbo bñplacēo vt dica-
tur bñplacēs cet. penul. acuta ppter cōsortiū pme psonē:
quod enī beneplacēo sit cōpositū p̄s per hoc nomē benepla-
citū deriuatū ab eo: vt bñplacitū est dño habitare in eo:
vel lego ad beneplacitū tuum.

Uti turbat accentum.

Uti mediāte quāq; regule pdicte gñalē accē-
tū nō fuāt: vt satisfare penul.
acuta cū deberet eā grauare: quia breuis ē sic dicim⁹: circū
dare penul. grauata. s; vsus dñ aliqd rōnis hē. **Dico** q̄ id
iō cōtigisse: quia in digesto: et in alyis li. legalib⁹ hoc vbi sa-
tisfare p dñione pferi: vt reus dñ adesse: satisfare dare. **Et**
iō hoc vbi dare seruat accētū acutus quē hz in simplici

ate. **U**sus etiā h3 q' oia cōposita a duo vl tria habeāt ac-
centū acutū sup penul. vt vigintiduo: vigintitria: quīs il-
la sit breuis. sed iō hoc ptingit: q' plus certitudinis est in
ultima nālī q' in pma causa declinatōis r gnīs qd' distin-
guit. r ideo remanet accēt' in penul. simplicis. **U**sus etiā
acutū penul. quorū dā noius latinoz: vt lōbardia: rectoria
papia: quīs ipsa sit breuis. **S**3 dicim' q' hoc cōtingit cau-
sa imitatiois. **I**mitat. n. greca de sinētia in a. que habent
penl. acutā: vt comedia: tragedia: philosophia: theologia:
r his filia. **E**t sciēdū q' greca possunt corripī subtracta
vna vocali de dipthōgo que est ibi. s. e. i. r possūt eandē p-
ducere. s3 in cōi sermone semp retinem' accētū acutum
vel circūflexū r nunq' graue: vt maria. quīs possit corri-
pi. vii. **P**uidētius. **N**ec mea post maria potis ē pstringe-
te cura. **P**ōt ēt pducī penul. iuxta illud. **T**rāstuit maria
cū fratre beata maria. **S**i g' quedā latina per grecismuz
habēt accētū sup penul. qd' causa maioris boar' videt' cō-
tingere: q' dictiōes grece plate ore rotūdo magis sonant
ita vult magister r bene. **D**ug. dicit q' noīa noīa pnt in-
antepenl. cor. r pdu. p volūtate legentis: vt scenophagia:
vt dixi supra vbi posui regulas gnāles ad cognoscēdū ac-
centū cuiuslibet syllabe. **S**il' h3 vsus: vt dicam' vicecom-
mes: archicomēs: archicoquis: penul. acuta. s3 hoc facit
potētia noīatini: q' remanet incorrupt': r ideo nō amittit
accētū. **N**ō aut' ē hoc ignorādū q' sic dicit' **P**ris. in. 7. li. tra-
ctatu de datiuo plurali sede declinatōis. **D**3 scire qdem
analogie rōnē. vsuz tñ auctoz magis emulari. **A**ten-
de hoc diligētē q' **P**ris. nō dicit simplr vsus: sed vsū au-
croz. vii. vide ne decipiaris per equocationē in vsu: sumē
do. s. vsū ideotarū: imo poti' abusus p vsū auctoz: r i ar-
te accētus ptoz. **N**ā vt dicit **A**mbro. vulgi vsus nō pū-
dicat veritati. cōsilū **D**ug. **S**i vis illud seruare in hō ta-
le est. dicit enī in qs vel qui. **Q**uisputas ē vna dictio sim-
plex: r est ibi putas syllabica adiectio: r d3 pferrī sub vno
accētū acuto posito sup antepenl. vt ibi. **Q**uisputas ma-
ior est in regno celoz. **S**i tñ in aliq' ecclia tibi legēdū fue-
rit: cuius abusus q' putas p duab' accipiat partibus nos
psalēdo psalim': vt abusi illi' ecclie seqris. nisi tāte fue-
ris auctoritatis q' prauū vsū corrigere valeas. velle nāq'
videri sapiētē iter isanos r ideotas qdā spēs furoris est.

De mutatione accentus causa enclisis.

Enclisis .i. inclinatio mutat nālē accētū: s3 fit en-
clisis i pncipio: r fit i fine. **I**n pncipio fit
per h3 particulas: s. nūm: r ne: vt sigs: nung: negs: r hoc
s3 fm grecos: q' sepe faciūt enclisim in pncipio. **I**ste igit'
particule iclināt accētuz sequētis syllabe ad se. i. trahunt
accētū ad se: ita q' nō ē pncipalis accēt' sup sequētē sylla-
bam: sed sup pma: r talis accēt' reduct' sup pma syllabā
circūflexus ē: vt sigs: nung: negs: r in talib' bñ seruatur
regula nālīs accentus. **P**ropter eandē enclisim dicim'
neqñ antepenul. acuta: quū deberet penul. acui. q' lōga ē
positiōe. **S**il' est dicēdū aliqñ anpenul. acuta: nō ad dif-
ferētiā huius ablatiuī aliquanto: vt videt' velle **P**ris. sed
causa rōrtz. s. vt penl. huius aduerby qñ granaref i hac
cōpositiōe sic in alys: vt siqñ: neqñ: sicut dicit magister
bñ. **P**ris. aut in. 15. li. in tractatu de aduerby sic dicit. **I**n-
de r ex eo cōposita: vt deinde: subinde: pinde: exinde: pin-
de: que oia anpenul. habēt acutā: vel q' p adiectionē hñt
de: vt qbusdā videt': vñ frequētē inuenit' exin: pin: dein:
vel magis: q' pponēs separate grauant': vt diucte eē ostē-
dant: acutū in his assūperūt accētū: quō r cōiunctio si: r
ne: aduerbio qñ pponunt' qñq: vt siqñ: neqñ. **N**āz aliqñ
dñe causa ab aliquāto. qd' cōsimilē sonū hñe videt' acuit
antepenul. ita dicit' **P**ris. **I**llud qd' est dictū supra a magi-
stro bene. magis ē rō cēntialis. s3 aliqñ causa consorty
antepenul. acutā nō ad differētiā de aliquāto. **D**iffer

antē enclisis facta in pncipio ab illa q' fit in fine: q' illa q'
fit in pncipio h3 sup se pncipalē accētū. s. acutū vel circū-
flexū. **F**inalis enī semp hab3 graue. **E**nclisis aut' in fine
accidit his trib' cōiunctionib' q' ne: ue: q' inclinat' accētū
pcedētis syllabe ad se. i. trahūt accētuz illius syllabe sup
quā erat pncipalis accēt' in pcedēti dictiōe ad vltimam
syllabā eiusdē dictiōis: ita q' finis eiusdē dictiōis acuitur
vl circūflexit': r sequēs diuctio enclitica sp grauat': vt dē
xitq: legifne: cōiterue. r ita cori. ibi duo accēt': q' i pcedē-
ti dictiōe mutat' pncipalis accēt' de suo loco ad vltimū: r
īpa diuctio enclitica q' deberet nālī acui cū sit breuis: ibi
grauatur. r hoc ideo contingit: quia cuz deberet grauari
si pcederet: oporteret eā eūdē accētū seruare posterius
quē habuisset prius: r sic amisso pncipali accētū pferf' cū
pcedēti dictiōe: ac si eēt vna dictio secū: quāq' tñ nō icliat
accētū pcedētis syllabe: qd' accidit pp coruptionē pcedē-
tis vocalis: vt hiccine: cū deberet dici heccine. coruupta ē
enī ibi syllabica adiectio: q' nō erat de suba dictiōis: nec
habebat aliqū accētū sup se: cū careat significatiōe. r nō
fit dictio: r hoc factuz ē cā maioris elegātie vel cā necita-
tis: q' nō ē ponēdus pncipalis accēt' sup aliqūā syllabica
adiectionē: cū penit' careat sensu: r sic necitas cogit eā coz-
rūpi: ne dicerem' heccene posito accentu acuto sup penl.
Sil' vndiq: r deniq: nō iclināt accētū: q' pcedēs vocalis
corrupta ē. **N**ā vndiq: cōponit' ex vii r q: dñiq: ex dñuo
r q: cā quoz dñe amittit qñq: cōiunctio enclitica vim
suā: vt itaq: viq: anpenl. acuta qñ sūt dictiōes cōposite.
Aū enī sine cōpōne accipiunt' hñt accētū sup penul. serua-
ta nā ipsius enclisis. r merito: q' meli' seruat vim suā cō-
iunctio enclitica extra cōpōnem q' in cōpōne. **S**il' cessat
inclinatio pcedētis syllabe: qñ diuctio enclitica diungit
monasyllabā dictiōe: vt mulier virq: currūt. **N**ō. n. iue-
nit an finalē syllabā quā iclinet: dicūt ēt qdā q' cā iterro-
gatiōis diunctio enclitica amittit vim suā: vt currit ne sor-
tes platoq: videt'. n. acui. **A**d hoc dico q' diuctiōes en-
clitice cā coruptionis vel dñe vel monasyllabe dictiōes
amittit' inclinationē pcedētis syllabe: ipse tñ sp grauat':
s3 cā iterrrogatiōis nullo mō: vt legifne: **N**ō. n. iclinat' ac-
cent' pcedētis syllabe sup vltimā h' vbi legis: s3 ipsa di-
ctio videt' ibi retinere nālē accētū. i. acutū: qd' alibi non
facit. **E**t hoc ptingit ex mō iterrrogā di. **E**nclisis ēt facit
vt dicam' vbiq: penul. acuta: quīs ipsa sit cōis. i. lōga vl'
breuis: vel dicam' q' in accētū poti' fuit cedendū lōgitudi-
dini q' breuiati cū lōga sit dignior breui. **R**ecti' g' videt'
q' cōiunctio enclitica in fine iterrrogatiue oīonis posita
qñ ad accētū oīonis acuit': r qñ ad se grauat'. **E**t qd' di-
cim' de diuctiōe possum' dicere de eadem qñ est syllabi-
ca adiectio: vt plerūq: plerūq: plerūq: vl suffic' rō supi'
assignata. **P**roferf' ēt sub rōne enclitice hec ppō cū: qñ
postponit' bis pnoib' te. me. se. nobis: vob: q' ipa grauat'
ac si eēt vna dictio cū pcedēti pnoie: cū deberet acui co-
q' breuis ē: r ponit' accētū circūflexū sup vltimā syllabā
pcedentiū ablatiuoz: r sic iclinat: vt nobiscū vobiscū: sed
pcedēte monasyllabo ablatiuo nō videt' iclinare cū ipse
ablatiu' p se circūflexat' vt mecū: tecū: secū: nisi dicam'
q' iclinat' accētū ad se eo q' ipsa ppō inclinat'. i. grauatur.
Hoc aut' fit: q' cū deberet illis ablatiuis pponi vt graua-
ret: sic facit cū alys ablatiuis: o3 q' postposita faciat illō
idē. i. vt grauet'. **P**ostponit' aut' huic ablatiuo nobis cā
vitādī cacephaton. alys aut' ablatiuis eiusdē modi post-
ponit' cā rōrtz. **S**i. n. postponat' alys ablatiuis acuit': vt
quicū: qbuscū. **E**t hoc iō: q' pōt' pponi: vt cū q: cū quib':
sicut vult **P**ris. in. 14. li. in tractatu ppositionū. g. dicene:
Aū per solā appositionē inuenit': nec mirū cū loco eius in
cōpōsitione semp con. p. o. pponat': vt diungo: r ita cū pre-
positio qñ pronobus postponit' enclitice vice fungit: y t

mecū: tecū: secū: nobiscū: vobiscū: &c. Alijs vero postposita acui: vt quocū: quacu: qū: qbuscū. & in li. iz. pponū. g. dicit **P**ris. Postposita acui: vt quocū: quacu: quecū qui: buscū. & in. iz. li. ppositionū. g. dicit **P**ris. Tecū autē tecū: secus: nobiscus: & vobiscū p anastrophē cu: pnoie ppositio cu: est. Quā si dicā: pp te: & te pp idē significo: & cū qui: bus: & qbuscus. sic cū me: & mecus. Nā antiquissimi vtrūq; dicebāt: sed in plurali pme psonē cacephati causa dicere solebant per anastrophē nobiscū pro cum nobis.

De impedimēto causa distinctionis.

Distinctio impedit regulas quāq; nālis accēt^o. Distinctio nāq; est causa qre oia cōposita ab ide habēt accētū acutus sup antepenl. vt exide deinde: pinde: subide. cū penl. q ē lōga positione deberet fm regulā acui. de hoc vide infra in inde. **P**ris. aut hoc fieri dicit p Grecismū. i. per grecoꝝ moꝝ: qz idē cōtingit in qbusdā aduerbys grecis: & iō fit ne ppositio videat p appositionē venire: si. s. grauef. **A**cuiū g vt ostēdat q per cōpositionē venit. vñ in. i. 4. li. r. dicit sic **P**ris. Cū apō gre cos ppositio cōposita cū dictionib^o alyz qbusdā penl. habentib^o acutā antepenul. eā facit. si addit significationi ali qd apud nos in vno aduerbio hoc solet facere inde: deinde: exinde: pinde: pinde: subinde: ne si grauef ppositio p appōnē eē putet ante aduerbiū: qd fieri nō licet. & i. iz. lib. b. dicit. **I**nde & ex eo cōposita deide: subide: pinde: exide: oia antepenl. habēt acutā: vel qz p adiectionē hnt de: vt qbusdā videf. vñ frequēter iuenim^o: exin: dein: vel magis: qz ppones separe grauant: vt diūte esse ostēdantur: acutū i bis assūperūt accētuz. Quō iunctio si: & ne: aduerbio qñ pponunt quāq; vt siqñ: neqñ: &c. vt dixi supra de cōpositis a qñ in ipedimēto enclisis. **S**z videf q eadē rōe possit dici abitus: deitus: delōge: deorsuz: desursuz: seorsuz: antepenl. acuta. **I**te **P**ris. in lib. de accētū dicit q oia aduerbia cōposita: q a pponib^o cōponunt sub vno accētū: p nunciā: la sunt: vt deide: exide. **S**z deinde & exinde: de qbus exemplificat **P**ris. acuiū antepenul. g a simili alia aduerbia cōposita a ppositionib^o: vt deitus: delōge: deorsuz: & hō. vidistis qz **P**ris. dicit q aduerbia cōposita a ppositionib^o sub vno accētū deberēt pferri: tñ nō dic que syllaba debeat acui penl. an ātepenl. & iō circa hoc ē multiplex opinio. **Q**uidā eni si qñ ab eis sup quā syllabā obseruāndus est ille vn^o pncipalis accēt^o: dicit q facta cōsideratiōe ad ppziā legē & naturā accētūadi debēt acui i penul. cū sit lōga positio. **F**acta autē cōsideratiōe ad ambiguitatē remouēdā q possēt esse: vtruz sit vna dicitio vel oꝝ debent acui in antepenl. vñ diuersimode diuersi cōsiderādo ipsa diuersimode p nunciāt: & ista fuit opinio fratris **R**oberti anglici. **A**ly dicit q semp antepenl. debeat acui ne videant eē due partes: vt deide: aliqñ: delonge: deorsuz: desursuz: seorsuz: deiceps. **S**ūt et aly q dicit q cōposita ab ide: & qñ acuiū antepenul. **A**lia autē aduerbia a ppositiōe cōposita & aduerbio habēt lōgā penul. acuiū penul. s; regulā gnālē accētus. **E**xciipiunt autē qd az. s. cōposita a lōge & tra: vt a lōge: delōge: ecōtra: decōtra. **I**te exciipiunt deinceps: eniuero: & cōposita ab itus: vt deit^o: abintus. **I**ta fm eos antepenl. acuiū: sicut deide: & siqñ: ne. s. videant esse due partes: s; deorsuz: desursuz & filia acuiū penl. sed nō videf aliq rōnabilis causa qre potius delōge & alia que a regula generali accētus exciipiunt antepenul. acuiū qz desursuz deorsuz & hō. **A**ly dicit q semp in p dicitis seruat regula accētus generalis. vñ penul. qz acui cū sit positio lōga: nec exciipiunt cōposita ab inde. **E**t isti muniūt se auctoritate **P**ris. q dicit q in vno aduerbio antepenl. acuiū: vt idē: deide: &c. vt dcm ē supra. **E**t ista opinio magis videf eē fm artē & itētiōē **P**ris. & isti opinio fuit **D**ug. vñ ipse dat talē gnālē regulā in libello de

De ipedimentis accen.

dubio accētū siue i rosario dicēs. **E**t gnālis regula: quā ex vbis **P**ris. in tractatu pponis apte diligētia lectoris poteris elicere. **S**i aliq aduerbiū penl. hns lōgā cōponat cū pponē: cōpositū idē acuiū ipsaz penul. vt alonge: excepto vno solo. s. ide: a quo & pponē cōposita oia acuiū antepenl. vt exide: ne videant esse due partes si acueret penul. **E**t hac regula p q exide: pide: pide: subide: deide debēt dici: vt acut^o accēt^o sit in antepenul. **I**te ex hoc p q oꝝ dicit: alōge: delōge: ecōtra: abint^o. deitus: deorsuz: desursuz: vt acutus accēt^o sit in antepenl. **A**d eoz similitudinē dicim^o eē dicēdū deiceps: aliogn: aliūde: & filia: vt acut^o accētus sit in penl. lz nō sint cōposita a pponib^o & aduerbys. **N**az deinceps est cōpositū a de & incepto. aliūde ab aliuz: & yn de. aliogn ab alio & qñ. **D**icit tñ qdā q aliogn cōponitur ab alio & qñ: qñ: qñ: ponit aduerbialr: qd qz hz vltimaz cōmunē: dicit q aliogn in penul. pōt corzipi & pdu. & dicat aliogn penl. acuta vel aliogn antepenl. acuta. **S**z ad hoc dicit pōt sicut supra dicitū est de vbiq; qd in accētū pot^o ē cedēdū lōgitudini qz breuitati cū lōga sit dignior: breui. **E**t dicit etiā **D**ug. q si inueniat aliqd hāc regulaz in li. de accētū: dicēdū est q ille liber nō est autēticus: nec credit q **P**ris. eū cōposuerit: vel si composuerit euz securus est ibi opiones alioꝝ circa p dca. sed in maiori volumine sentit qd dcm est. **E**t in ista opinione sequor eum sine p iudicio aliaz opinōū. **A**d p mū ergo qd obuciebat: q. s. eadē rōne q dō: deide antepenul. acuta ne videant eē due pres ofonis: vt dicit **P**ris. pōt et antepenul. acui: vt delōge: deitus: deiceps: deorsuz: desursuz: & sic de filib^o. **D**ico q rō **P**ris. ē eqliter pabil nō sufficiēs nec necaria. vñ fundamētū illoꝝ q dicit q dō: est: alōge: deorsuz: & hō antepenul. acuta: ne videant eē due pres debile videf: qz ita a fili posset argui. vt dicit **D**ug. q eadem rōne de indico cas: iduco cis: & idico cis. penl. granāda est & antepenl. acutē da: ne videant eē due pres: qd friuolū ē. **S**i adhuc istes & dicas: qre pot^o antepenl. in ppositis ab ide acuiū q antepenul. alioꝝ p dicitōꝝ. s. delōge: deint^o: deiceps: deorsuz: desursuz. & filius. **R**ñ: q pculdubio hec questio multū videf arguere. **O**pz siquidē iuenire rōnē spālem: qre potius cōposita ab ide antepenul. acuant: qz alia aduerbia p dicitā p hnt cōposita. **S**ed q est illa: dico hoc spāliter in cōpositis ab inde accidisse: qz in oib^o ppositis ab hoc aduerbio ide: currebāt syllabē pponales. i. habētes mām vel imaginē ppositionū: ita q si penul. acueret iā vidētur esse tres ppones in illa iunctura. **E**t sicut cā distiguedi vt vltime due syllabē tanq ppones in illa iunctura nō sumerent: sed tanq aduerbiū vnū accēt^o ad pzimā syllabā trahit. **H**oc ar nō tngit in illis deitus: abint^o: delonge: deorsuz: deiceps: ecōtra & filib^o. & iō p q debēt penl. acuiū sicut regula dicit. & hoc sentit magr & bene. **P**redicta et opinio est fm **P**ris. qui dicit q in vno aduerbio ide solemus hoc facere vt supra dixi: q. s. antepenul. acuiū: vt de inde. sed vide qdā hoc sic exponūt. **I**n vno. i. in vna pre. & q sit illa pars **P**ris. exponit dicēs. **I**n vno. s. aduerbio: s; hec expositio nō reordat cū textu: imo pot^o discordat: qz statim seq^o: ide vñ textus in. i. 4. li. que supra posui dicit. **A**pod nos in vno aduerbio hoc solemus facere: inde: deinde: qd. s. antepenul. acuiū. vide supra. vñ spāliter & singulariter exponit de hoc aduerbio ide. **A**d aliud qd obuciebat de **P**ris. de accētū vbi dō: q oia aduerbia pposita a pponib^o sub vno accētū p nunciāda sūt: vt deide exinde. **S**z ista de qb^o exēplificat antepenl. acuiū. igr & alia aduerbia pposita a pponē & filia. vt delōge: deorsuz &c. **D**ico q nō sequit: qz videlz similitudo attēdit in gnālī: hoc ē dcm: sicut ista cōposita. s. deide exinde p nunciānt sub vno accētū: ita alia cōposita de pponē & aduerbio: vt delonge deorsuz & filia sub vno accētū p nunciāda sūt. nō tñ eo ac

centu quo deinde: et alia cōposita ab idē: qz iaz in maiori volumine p̄ris. declarauit: qz in hoc vno ad uerbū inde. hoc solem⁹ facere: qz. s. ab eo cōposita 7 p̄pōn e habēte penul. lōgā antepenul. more grecoz cā dñe acuit. s. sub vno accētū debēt p̄ferri acuto posito qñqz sup anpe. si penul. sit bzeuis: vt deprope. qñqz sup penl. si penul. sit lōga positiō: vt delōge: desursus: deint⁹: 7 sic de p̄silib⁹. Cōposita etiā ab hoc aduerbio quū acuit anpenul. s. nō cā dñe vel distinctiōis: sicut cōposita ab inde: s. poti⁹ ppter enclēsim vel p̄ortiū: sic pleni⁹ ostēsus est supra in ipedimēto enclēsis. Distinctio etiā impedit regulas gnāles nālis accētus: qñqz in infinitis noib⁹ 7 aduerbijs: q̄ interrogatiōnem 7 relationē habēt. Si in p̄pōnib⁹ 7 cōiunctionibus de qbus taliter est notādū. De interrogatiōne interrogatiue positiō seruatiō nālē accētū: vt qs. acuit enī qs: s. qui circumflecur. Similiter qualis interrogatiue positiō circumflecur p̄mā. Idē cōtingit qñ interrogatiua ponunt infiniti: qz seruatiō nālē accētū. C̄s circa hoc infinitū q̄ sciēdū 7 q̄ bz duplicem infinitatē. Nā qñqz egpoller huic infinito qs: vt nescio q̄ currat. i. q̄: 7 tūc circumflecur. Quāqz autes regit duo vba: vt qui iterficiē tyrānū p̄miuz accipiet. i. quicūqz: 7 tūc bz accētū dñū interrogatiō. i. grauē. Idē et de p̄silibus infinitis dicēdū: vt qlis: quātus: qualiter: 7 quātū: 7c. Et seruē idē tā in nōis q̄ in obliqs: quū autē bz interrogatiua ponunt relatiue: distinguēdū est: qz si ponunt in p̄textu. i. in eadē clausula cū suo antecēdēte grauanē poēs syllabas: 7 hoc est in locutiōe ponit: vt hō q̄ currit mouet: 7 qliter legit fortes legit plato. Si vō p̄ se ponant. i. extra p̄textū: hoc est in alia clausula: tūc acuit in illa syllaba ad quā p̄inet irregularis accentus: vt fortes currit q̄ mouet. i. fortes currit 7 ipse mouet. ita sumit ibi qui fuit iacob: q̄ fuit isaac: q̄ fuit abzaam. Sūt enī bz noīa 7 aduerbia qñqz icēptiua clausularū: 7 tūc faciūt relationē explicitā: 7 oz q̄ tūc acuanē ad ostēdēdūz hanc vim. Quāqz iserunt clausule sui antecēdētis: tūc faciunt relationē implicitā. vñ trahunt ab antecēdēte suo: 7 iō tūc acuit nālē accētū 7 regunt graui. Quidā vō dicunt relatiuis in locutiōe ponit: qñ immediate adiungit suo vbo. Sed extra locutiōē: qñ dictiones alterius capituli cadūt iter relatiuū 7 verbū: vt petrus ē amicus meus: qui cū ad eū venissem curialiter me recepit. Bz autē p̄dicta distinctio locū in oib⁹ interrogatiuis noibus 7 aduerbijs: q̄ relatiue accipi p̄nt: vt qs: qlis: quātus: quot: quotiens: cui: cuias: quo: q̄: vbi: 7 ynd: qñ: cur: quātū: 7 qliter: 7 quotiēs.

De accētū p̄pōnū.

Causa quoqz distinguēdi p̄pōnes variant accētus suos: 7 merito: qz magis coherent q̄ alie dictiones. Dic autē large accipiunt p̄pōnes. s. tā vñ q̄ aduerbiales: que aliquī casui seruiūt: sic donatus enumerauit. De his ergo sic vult p̄ris. in i. q. li. tres regule danē tales. P̄pōnes per se plate acuanē in fine. Hoc sic itelligimus. s. qñ ponunt māliter: vt ad que pars est. Secūda regula est hec. Dis p̄positio p̄posita suo casuali: vt extra domū: vel itēposita suis casualib⁹: vt domū extra tuaz: vel p̄posita casui relato ad suū casuale: vt extra mūdī terminos. grauanē in oib⁹ syllabis. Locus enīz talis bz se ad modū materie rōne p̄ncipy: 7 ideo amittit regularē accētū. Tertia regula est hec. P̄pōnes postpositē casualibus quos exigūt: vel postite p̄ defectū verbor⁹: vt o mibi sola mei sup astyanactis imago. i. supes: vel postite in fine vt mille boies venere supra: seruāt generalē regulā accētū que est: vt monosyllabe p̄positiones acuanē: vt trans per 7 bisyllabe acuit penul. vt vado renuz vltra: nisi differentia p̄hibeat: vt maria oia circū. Dic enī circū acuit vltimā ne sic pute eē nomē: 7 nisi de necessitate postponat: vt cū. yndē nō acuit sed grauanē post ipsos qñqz abla

tuios: me: te: se: nobis: vobis: qbus nō dz p̄poni. C̄s p̄dictis p̄z q̄ sine: p̄positio quādo p̄ponit casuali grauanē in vtraqz syllaba: vt sine timore. Sed qñ postponitur acuit penul. vt te sine nil altū mēs inchoat: vt dicit p̄ris. in tractatu p̄positionū. Et hoc etiā cōstat q̄ tenuis quādo casuali postponit acuit p̄mā: vt ore tenuis: qz seruat generalē regulā accētus. C̄s scias q̄ ly vsus postponit accusatiuo 7 trahit ipsuz secuz ad faciēdū vnuz aduerbiuz locale: vt italiā versus. yndē ille accusatiu⁹ amittit generalē accentū 7 grauanē oib⁹ syllabis. Vel dicat q̄ sint due partes: 7 versus inclinat accētūz p̄cedētis dictionis ad hāc syllabā ver. vñ oēs alie grauanē: 7 illa sola ibi circumflecur: sic est enclēsis. vñ dicit p̄ris. i. s. li. Italiā versus: siciliā versus. ipse accētus esse cōposita monstrat: nisi dicamus q̄ versus inclinat ibi supradicta noīa. cōiunctiōes cā distinctiōnis variāt accētū: qz p̄posite oibus grauanē syllabis: vt fortes currit. ergo mouet. postpositē vero suant regularē accētūz: vt fortes currit. mouet ergo p̄ter enclēticas que postpositē grauanē. que admodū si p̄ponerētur. Magis autē appellanē iste tres: qz. uene: q̄ alie cōiunctiōes subiunctiui ordinis: 7 ideo fuerūt potius enclēticae. Distinctio in super regularis accentus cogit accentum in alijs syllabis qñqz corūpi: vt alpinas penl. grauantā cū sit lōga. deberet. n. acui. sed cogit eaz grauari circumflexus accēt⁹ q̄ est sup vltimā. Si in pasiphe grauant mediā: q̄suis ipsa sit lōga pp vltimā circumflexā. sicut meimet grauat mediā q̄suis sit lōga: qd̄ facit accēt⁹ acutus post⁹ supra p̄mā syllabā per se: qz syllabica adiectio nō potuit mutare accētū in p̄noīe. vñ sicut ego 7 mei acuit p̄mā p̄ se: ita sequēte syllabica adiectōe: vt egomet meimet. Idē p̄tingit in cōpositis ab hoc vbo fio qñ significat passiōe: vt tepesio fis fit. scda. n. 7 tertia p̄sona pp cōsortiū p̄me q̄ bz accētū sup hāc penul. syl. fi. quā scda p̄sona circumflecur: sed tertia acuit: 7 inde corūpiē accēt⁹ p̄me syllabe q̄ esset regulariter acuēda: sed pp p̄ncipalē accētū vltimē syllabe grauat. Si cōposita ab hoc verbo facio grauat anpenul. in iperatiuo cū deberet acui pp sequētē breuē: sed qz est p̄ncipalē accēt⁹ sup hāc syllabā fac. iō oēs alias opz grauari: vt tepesac: 7 benefac. Si cā distinctiōis p̄nim⁹ accētū supra hanc syllabā li. in hoc datiuo alieu: qz s. apud metricos accipit p̄ trissyllabo. vñ accēt⁹ deberet esse supra p̄mā syllabā. sed respiciunt in accentu modulationē p̄faciā q̄ accipit illū datiuū pro tetrasyllabo. Et iō ponit ibi accēt⁹ supra hāc syllabā li. tanq̄ eēt anpenul. Idē p̄tingit in multis vocatiuis: vt pompeii vultei: q̄ dñt accētum nō h̄re sup p̄mā syllabā: qz bisyllabi sunt apud metricos: sed cā p̄cisionis h̄nt actū sup hāc syllabā e. sic in integris erat: qz p̄ferunt in p̄sa tanq̄ trissyllabi. De hoc etiā supra dixi in impedimēto p̄cisionis.

Questio de accentū p̄pōnū 7 aduerbiuzum.

Queri hic pot: quare aduerbia h̄nt accēt⁹ determinatos: siue p̄ponat: siue postponant nisi fuerit dñe cā: p̄pōnes vō nō. Itē queram⁹ q̄re p̄positio p̄pōsta suo casuali grauanē oib⁹ syllabis. Postposita vō acuit in p̄ncipio: 7 retinet generalē modū accentuandi nisi fuerit differentie cā. Solutio. Ad p̄mum dico q̄ aduerbia determinata h̄nt significatiōē respectu p̄pōnū: 7 eādē siue p̄ponant siue postponant: 7 p̄pterea nō mutāt suos accentus siue sint ante siue post. P̄pōsitiōes vō nō silr habēt determinatā significatiōnem: nec eādē cūz p̄ponunt 7 postponunt: qz p̄positiones significāt eādē habitudinem q̄ per casuale significant. vñ earū significatiō ab adiunctione casualis determinat. Itē nō habent eādē significatiōē qñ p̄ponunt 7 postponunt: qz cum p̄ponunt modū p̄pōsitiōnis habēt: quādo autē postponunt suis casualibus quasi modū aduerbiuzum habēt

Pars III.

Circa enī qñ respicit casuale ⁊ ei deservit: ppositio est: ⁊ significatiōe pponis pprie retinet. Quā vō pfer sine casuali magis adverbū est. ⁊ sic habet aliā significatiōe i pponēdo ⁊ postponēdo: ⁊ ppterea nō habet vñū modū accētūadi determinatū: s; diuersificatū. **C**Ad 2^m dicēdū q ppositio significat eandē habitudinē q p casuale significat: ⁊ hoc cū pponit: ⁊ ppterea vñī cū suo casuali quasi indiuisus ab ipso. vñ respicit casuale sicut syllaba respicit dictionē: cui⁹ est pars ab ipsa diuisa. Et ad hoc designādū grauat in oib⁹ syllabis cū pponit: ⁊ tūc h; nālē accētū ppositiōis quē retinet ad modū ⁊ p modū vnius syllabe. Quā aut postponit suo casuali nō retinet nālē ordinationē nec ponit sub dictiōe q significet idē qd ipsa significat i diuisa a suo casuali. vñ q; mutat ordinationē debita ppositiōis mutat ⁊ accētū debitū eidē. ⁊ hoc dupl^r. Si enī h; cōcidētia cū aliq parte ofonis acui⁹ in fine. ppter abīgnitatē tollēdā: sicut supra dictū est de hac dictiōe pone. Si autē nō habeat cōcidētia cū aliqua parte ofonis: tunc t; modū accētūadi generalē seu regularē: ⁊ acui⁹ in pncipio vel in medio: sicut cū determinat ad diuisus.

De accentu interiectionū.

Interiectiones: vt dicit Prif. in li. de accentu nullā certā regulā accētūadi tenēt. Aliqñ enī habēt pncipalē accētū in vltia. syl. aliqñ i penl. aliqñ in aīpenl. **C**Pōt bic qñ de eo qd dicit q; interiectiōes nō seruāt regulā determinatā accētūadi: cū acuant aliqñ i fine. aliqñ i medio. videt enī q; iplicet opposita: q; si habēt i medio vñ i fine accētū: habēt accētū determinatū: ⁊ dicit q; nō: ⁊ tñ dicit q; habēt accētū i medio vel in fine. **C**Itē i maiori dicit li. i. s. g. Interiectiōes nō habent certos accētū: s; hñ accētū i medio vel i fine ē habere accētū determinatū: q;re sibi dicit. **S**olo: qd dicit q; nō seruāt certos accētūs: hoc itelligēdū ē. put pferuntur sine deliberatiōe. s. qñ significat affect⁹ subito platos ⁊ sine deliberatiōe animi. ⁊ hoc videt velle Prif. q in fi. i. s. li. b; dicit. Optime de accētūib⁹ interiectionū docuit donat⁹ q; nō sunt certi: ppe cū ⁊ abscondita voce. i. nō plene exp̄ssa pferant: ⁊ q; p affect⁹ cōmoti qlitatē cōfundunt i eis accētū. Aliqñ vō significat affect⁹ platos cū deliberatiōe: tūc pnt retinere certū accētū i medio vel in fine: q; sic non est p̄tetas in dictis auctoz. Aliter hoc qd dicit Prif. q; interiectiōes nō habēt certos accētūs: hoc ē q; nō habēt accētūs determinatos circa aliquē locū vel in fine tñ: vel in medio tñ: s; nūc in medio: nūc in fine s; diuersas dispōnes ipsi⁹ pferētis. Penes hoc enī q; ipse pferēs afficit magis faciēdo morā sup vñā syllabā q; supra alterā: vel magis dep̄mēdo vñā q; alterā: siue sit mediā: siue vltima: penes hoc diuersificat accētū interiectionis: ita q; nō habēt ipsi⁹ certū nec in certo loco. **S**z hoc qd dicit interiectionē accētū hñ i medio vel in fine: hoc ē itelligen dūz ex dispōne ipsius pferētis: siue ei⁹ g afficit. Pōt enī sic disponi q; eleuet syllabā mediā vñ vltimā idifferēter: vel dep̄mat. **C**Dato aut q; interiectiōes habeāt accētū supra locū debitū ⁊ determinatū. s. qñ pferunt cū deliberatiōe: vt dictū est. Tūc qñ rō q;re magis seruāt accētū supra syllabā mediā vel vltimā q; supra p̄mā. Ratio aut talis est. s. vt in eodē fm nāz p artē reducā ad ordinationem: q; ita est in veritate q; interiectiōes significat affect⁹ platos subito. ⁊ ppterea in fine fm nāz maxime sit dep̄sio: sed accētū pncipalis euz stat in elevatione moderat dep̄sionē. ⁊ ppterea ad hoc q; ordinationē ista s; nāz q; est in dep̄mēdo reducā ad ordinationē que est p artē t; interiectio accētū in fine: vel in loco proximo ipsi fini.

De accentu barbarozum.

De accentu autē barbaroz noīuz incerti sum⁹: q; barbari aliter p̄nunciat q; nos.

De spēbus noīuz

Tamē vt sepius barbare dictiones apud latinos in fine accētuanē: maxime si sint indeclinabiles: vt Jacob. Esau osanna: amen. Doctrinale. Dis barbara vox nō declinata latine Accentū sup extremā fuabit acurū. **D**ec de accētū scriptoz: ⁊ si nō lectori memorasse sufficiat: nūc de etymologia ⁊ diafynastica qñ mixtis aliq edisseram⁹.

Secūda pars de accētū explicat.

Tertia pars de etymologia ⁊ diafynastica: quasi mixtim incipit.

Etymologia vt supra i pncipio h⁹ opis dixi. dicit ab etymon qd est verū: ⁊ lo gos sermo. **I**nde etymologia. i. tractatus de veritate omniū partū oratiōis absolute. **E**t sub ista cōprehendunt octo partes ofonis ⁊ earū accidētia: de quibus aliqua tāgam: ⁊ maxime de noīe ⁊ verbo ⁊ participio. **E**t pmo de noīe. **I**n fine etiā subiūgā de cōstructionē ⁊ de regimine. **N**omē igit⁹: vt dicit Prif. in. z. maio. **E**t pars ofonis q; vnicuiq; subiectoz corpoz seu verū cōem vel p̄piaz distribuit qualitātē. **N**omini accidūt sex: species: qualitas: genus: numerus: figura: casus.

De speciebus nominum.

Species

est originalis dispō dictionis per quā fit p̄mitiū vel deriuatiū discretio. **N**omīnū itaq; aliud p̄mitiū aliud deriuatiū. tā p̄mitiū q; deriuatiū: aliud p̄p̄riū: aliud appellatiū: p̄p̄riū p̄mitiū vt nilus: p̄p̄riū deriuatiū vt nili⁹. **P**̄mitiū appellatiū vt mons: deriuatiū appellatiū vt mōtan⁹. **P**̄p̄riū nomē est illud qd puatā subaz ⁊ puatā qualitātē designat: vt martin⁹. **A**ppellatiū nomē est qd nāliter cōe multoz: quos eadez suba vel qualitas vel q̄ritas gñalis vel specialis iungit. **G**eneralis vt aīal: sp̄alis vt hō. **S**pēs p̄p̄rioz nominū tñ sunt q̄tuor: s. nomē: p̄nomen: cognomen: ⁊ agnomē. **D**e quib⁹ infra in q̄nta parte dño xcedēte dicā in suis locis. **D**ulre aut sunt alie spēs nominū: sic Prif. enumerat in maiori. sed spēs de g⁹ h⁹ dicere intēdimus sunt decē. s. adiectiū: relatiū: collectiū: p̄p̄riū: patronomicū: possessiū: cōparatiū: superlatiū: diminiū: denotiū: sed ante q; de p̄dictis determine mus: aliq dubia circa deriuatiū spēs moueam⁹.

Questiōes circa speciem nominum.

Quero

igit⁹ pmo: quō sumant ista vocabula p̄mitiū ⁊ deriuatiū. **A**d hoc dico q; ista vocabula sumunt trāsumptiue. **P**̄mitiū. n. tractū est a fonte in quo p̄mū apparet aq; veniēs p occultos tractū. **D**eriuatiū aut tractū est a riuo defluente ab ipso fonte vñ sicut riuus ab alio riuo pōt deduci: ita vñuz deriuatiū ab alio deriuatiū trahit originē. s; fons ⁊ riuus ad faciē dū flumē decurrūt. **E**t tā p̄mitiua q; deriuatiua ofonē q; pōt dici flumē efficiūt. **D**ia vō flumia exunt a mari ⁊ i mare tādē redeūt: ⁊ nō mare redūdāt. **S**ic oēs ofones a grāmatica suā trahūt originē: ⁊ in cadē redeūt: tñ grāmatica nō redūdāt: q; sic ofo trahit originē a p̄tib⁹: ⁊ partes a syllabis fm māz vocis ⁊ syllabe a lris: ⁊ ita fit rēsolutio in easdē: nec pōt in hoc mari eē aliq redundātia: q; nihil pōt grāmaticē supaddi q̄stū ad integritate artis: q; n. grāmatica dicat pelagus habem⁹ a Prif. dicitē in p̄mio suo: q;uis ad herodiani scripturaz pelag⁹ ⁊c. **D**ota quoq; de isto fonte loq; dicēs. **G**reco fonte cadēt pte de torta. **I**dē ē de flumine h⁹ artis inqt. **A**ccrescūt ⁊ quādoq; arefcūt. **A**fciscet noua q; genitor pduxerit vñus. **V**e hemens ⁊ liquidus puroq; simillimus armi. **D**ictiones enī qñq; fluunt ⁊ qñq; arefcunt: prout vñus approbat vel recusat. **Q**uero ēt an etymo⁹ sit spēs deriuatiōis: vt ca dquer q;li caro data yermib⁹: videt q; nō: q; si hoc eēt tūc